

КУЛЬТУРА

ШТОТЫДНЁВАЯ ГРАМАДСКА-АСВЕТНІЦКАЯ ГАЗЕТА № 44 (306) 8 — 14 лістапада 1997 г. КОШТ 2000 РУБЛЁЎ

ДЫСКУТУЕ • ПРЭЗЕНТУЕ • РАЗВАЖАЕ

80

ОКТАБРЬ

ВУЛІЦА
СВЯРДЛОВА

80

ВУЛІЦА
КАЛІНІНА

ВУЛІЦА
К. МАРКСА

80

80

16

ВУЛ. КАЛІНІНА

80

ВУЛІЦА
УЛЬЯНАўСКАЯ

ВУЛІЦА МЯСНІКОВА

ВУЛІЦА
ЛЕНІНА

ВУЛІЦА
ЧЫЧЭРЫНА

80

80 80

ВУЛІЦА
КАМУНІСТЫЧНАЯ

ВУЛІЦА ЭНГЕЛЬСА

80

ВУЛІЦА
МЯРЖЫНСКАГА

80

ПЛОШЧА
ЛЕНІНА

ВУЛІЦА
МІНСКІЙ МЕТРОПАЛІТЕН
СТАНШЫЯ
ПЛОШЧАДЬ ЛЕНІНА

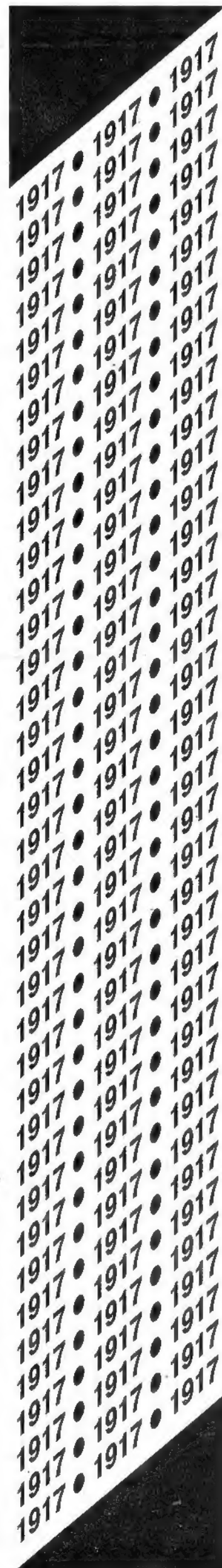
ВУЛІЦА
РЭВАЛЮЦЫЙНАЯ

ВУЛІЦА
САВЕЦКАЯ

ВУЛІЦА
КУЙБЫШАВА

РЭВАЛЮЦЫЯ
Ў "ІНТЭР'ЕРЫ"
СТАЛІЦЫ.

ГОД 1997-Ы

У цэнтры Мінска нараджаецца беларускі цуд — Палац Рэспублікі. У народзе пра гэты будынак ужо існуюць легенды — і нездарма, бо пачаў ён расці больш за дванаццаць гадоў таму. Пры камуністах нараджаліся паднябесныя праекты. Падобныя палацы будаваліся ў розных месцах былога Савецкага Саюза — Маскве, Алма-Аце, Кішынёве, Ташкенце, Кіеве і іншых гарадах. Несумненна сёння адно — Палац Рэспублікі трэба дабудаваць і як мага хутчэй. Набліжаецца новае тысячагоддзе, і будзе крыўдна сустрэкаць яго з незавершаным сімвалам дзяржавы. Вядома, што гэты аб'ект планавалася запусціць у эксплуатацыю... у 1992 годзе. Сёння няма сэнсу пытацца, ці варта было наогул праектаваць гэты палац. Бо бюджэт у нас не гумовы, і грошы падаткаплацельшчыкаў можна было пусціць на іншыя праекты. Але ж з набыццём нашай краінай незалежнасці мы атрымалі і гэты недабудаваны фантастычны палац. Наколькі я ведаю, многія былі незадаволены і выбраным пад "сімвал" месцам, бо давалася знішчыць адзін старасвецкі будынак і спілаваць такія прыгожыя прысады ўжо вялікіх вязаў, ліп і каштанай. Я, як прыхільнік рэвалюцыйнасці ў мастацтве, не пагаджаюся з існуючым меркаваннем, што і сам праект Міхаіла Пірагова зусім няўдалы. На маю думку, наадварот, гэты шматпавярховы гмах з жалеза, бетона і шкла з'яўляецца сапраўдным чудам. Хочацца гуляць ля яго з прыгожай дзяўчынай і голасна чытаць Уладзіміра Маякоўскага альбо нашых беларускіх паэтаў новай генерацыі.

Як вядзецца сёння будоўля Палаца Рэспублікі і якія пры гэтым узнікаюць праблемы, — з гэтымі і іншымі пытаннямі я звярнуўся да начальніка Упраўлення капітальнага будаўніцтва Івана ТУРАВА.

"ШТУРМ" ПАЛАЦА НА КАСТРЫЧНІЦКАЙ ПЛОШЧЫ

— Наколькі я ведаю, вы з'яўляецеся непасрэдным заказчыкам будаўніцтва Палаца Рэспублікі? Калі вы мяркуюце запусціць яго ў эксплуатацыю?

— Распараджэннем прэзідэнта нашай краіны ў канцы мінулага года аператыўнае ўпраўленне дырэкцыяй па будаўніцтве Палаца Рэспублікі перададзена Мінскаму гар-

выканкаму. А ён, у сваю чаргу, перадаў нам функцыю кантролю над будоўляй і дазвол распараджацца фінансавымі сродкамі, што паступаюць з рэспубліканскага бюджэ-

ту для Палаца Рэспублікі. Але ў любым выпадку гэта — дзяржаўная ўласнасць. Бо на будаўніцтва сродкі паступаюць толькі бюджэтныя. Уводзіць палац у эксплуатацыю думам па частках: першая — ужо сёння. Гэта аб'ект інжынернага забеспячэння і службовыя памяшканні. Гэтая схема будаўніцтва выбрана, каб нека спрасціць запуск усяго комплексу. Цяпер даволі актыўна ствараецца дырэкцыя па эксплуатацыі будынка. Я думаю, у бліжэйшы час гэта пытанне будзе цалкам вырашанае. Да прыкладу, дырэктар па эксплуатацыі Палаца ўжо вызначаны — Аляксандр Казак. Другую частку Палаца мяркуюць запусціць у эксплуатацыю ў наступным годзе. Гэта — зала на 500 месцаў, розныя дробныя памяшканні, зала для прэс-канферэнцый на 200 месцаў.

Працы, канечне, яшчэ вельмі шмат. Бо самае складанае ў будаўніцтве — апошні этап. Доўга ўзводзіцца палац, і таму патрабуецца шмат што карэктаваць. Неразумна прымяняць абсталяванне, якое распрацоўвалася дзесяць гадоў таму — яно

Вуліца

"КУПИ КИРПИЧ"

Ядасюль не магу забыцца, як аднойчы, вяртаючыся з працы, на тралейбусным прыпынку "Вуліца Зімяня" ўбачыў на бардзюры чалавека з нажом у жываце, які спрабаваў выцягнуць лязо сваімі акрываўленымі рукамі. Побач стаў я яго збялелы сябра, які ў ступары не мог зрабіць і кроку. Я набраў "03"...

Ці не страшна вам позна вечарам аднаму вяртацца дадому? Ці вы ні разу не адчувалі, як сціскаецца сэрца, калі насустрач вам па пустым цёмным завулку ідзе, трошкі пахістаючы з боку у бок, кампанія незнаёмых хлапцоў?

Безумоўна, Беларусь — не Расія і, тым больш, не Калумбія, Мінск не Масква ці Багата. На вуліцах нашай сталіцы не адбываюцца стафізныя разборкі, не сіоўдаюць юрлівых і небяспечных чародкі "піраў" — бяздомных падлеткаў. Але ж маеца інфармацыя, што на чатырнаццаць судмедэкспертаў, якія штодня дзяжураць па Мінску, прыходзіцца ў дзень два-тры нябожчыкі, і доля гвалтоўнай смерці дасягае дваццаці працэнтаў ад агульнай колькасці смяротных выпадкаў. А колькі людзей церпяць фізічную і маральную знявагу на вуліцах сталіцы ад іншых асобаў чалавечага роду?

Не будзем закранаць праблему злачынстваў, бо як падказвае этымалогія, ёсць спецыяльна разлічанае (адмысловае) злічэнне дзеянняў для дасягнення пэўных мэтай. Пра гэта гаворка павінна ісці ў псіхалагічных даследаваннях, што вывучаюць уздзеянне варунаў жыцця і знешніх абставін на чалавека, часам высокадукаванага і выхаванага, які свядома рашыўся пераступіць мяжу дазволенага. Таксама не будзем закранаць праблему так звя-

ных перыядычных злачынстваў, бо гэта ўжо сфера псіхіятрыі. Нас цікавіць — адкуль бяруцца тыя выбухі "вулічнай агрэсіўнасці", якая апаноўвае пэўныя групы маладых людзей.

ХВІЛІНА КЛІНІЧНАЙ СМЕРЦІ

Супрацоўнік нашай газеты Мікола Адам 9 кастрычніка каля 11 гадзін вечара выняў з дзвярэй кватэры, дзе ён адмаў пакой, запіску ад гаспадары: "Буду каля 12.00, пачакай". У Міколы не было ключа, таму ён спусціўся па лесвіцы і сеў на лаўку каля пад'езда. Закурыў. Раптам святло ва ўсім двары адключылася, і штоосьці цяжкое абрынулася яму на галаву. (Як высветлілася ў ходзе следства — гэта была цагляная.) Ён упаў, і тры цёмныя постаці, выскачывшы з-за кустоў, пачалі збіваць яго. Білі мэтадычна, смакуючы кожны ўдар. Але ўсё ж такі напакантужаны Мікола здолеў перакаціцца, падняцца і расштурхаць нападаючых. Як ён помніць, яны былі каратка падстрыжаныя, у спартыўнай вопратцы. Пасля, ён памятае, што міліцыянеры станцыі метро "Трактарны завод", куды яго, усюго скрываўленага, прывёз апошні 21-ы аўтобус, выклікалі яму "хуткую", і ў тры гадзіны ночы нейрахірург 9 клінічнай бальніцы Віктар Шкодаік аперываваў Міколу, выроўніваў змяшчэнне пералом чэрапа. Лекары сцвярджаюць, што малады хлопек, студэнт філфака Мікола Адам, стыпендыят Прэзідэнцкага фонду падтрымкі маладых дараванняў як таленавіты паэт, цалую хвіліну знаходзіўся ў стане клінічнай смерці. Калі б спазнілася "хуткая" ці не прыйшоў апошні "21-ы" — і ўсё, чалавека не было б.

Хто? Завошта? Пытанні застаюцца адкрытымі. Маецца толькі фотаробат аднаго з трох злачынцаў, які склалі следчыя. Матывы зусім незразумелыя. Што можа было патрабаваць, рабаваць у студэнта, які прыехаў з вёскі і нават за кватэру расплочваўся, у

асноўным, па дамоўленасці з гаспадаром прадуктамі. Жорсткая постаць? Сам Мікола кажа, што ворагаў у яго не было і ўсё "напэўна сітуацыя", якія зрэчас у маладым узросце ўнікаюць у кожнага, былі даўно высветленыя і забытыя. Зайздрасць?.. А магчыма ён быў чужы для таго гарэскага асяроддзя, для тых "дзябёлых" дзецюкоў, што былі побач з ім у адным "раёне"? Цалкам верагодна, што ён іх проста не заўважаў, але яны яго часта прыкмячалі, бо надта ж ён, як любы не тутэйшы, не ўпісваўся ў агульную масу і тым самым раздражняў іх атавістычны інстынкт аховы сваёй тэрыторыі ад чужога.

КАМЕНЬ — ЗБРОЯ ГОПНІКА

Улетку гэтага года падобны выпадак здарыўся з маладым журналістам Іллёй Свірыным. Пасля чарговага задання рэдакцыі ён вяртаўся позна дамоў. Да яго "прысталі" тры чалавекі са звычайным наборам слоў. "Эй, іды сюды, хто ты?" Пасля павінна ісці просьба-пагроза "Дай закурыцы!" Падобны набор у овай адказаў тыдзень таму пачуў аўтар гэтага артыкула ў Браславе, дзе быў у дыялектычнай экспедыцыі.

— Гэй ты, з торбай, то-пай сюды! Але цёмныя постаці было толькі дзве і не надта ўнушальнага выгляду. На наўмысна нізкі мой барытон у адказ: "Чуеш, няма часу", — яны проста рэціраваліся.

Пасля Іллія, увесы ў сінках і гузаках, распавядаў, што кароткастрыжым хлапцам было ўсё роўна, хто перадаў ім, што ён тут робіць, чым займаецца. Журналіст — не журналіст, абы варушыўся і ўскрыкваў ад трапных моцных удараў.

— У гопнікаў рукі часаліся, — падвынікаваў Іллія.

А хто яны самі, адкуль, які род дзейнасці, — так і засталася невядома, яны расталі ў безаблічнасці.

"ДРУЖБА" — КІНАТЭАТР У ЧЫЖОЎЦЫ

Слова "гопнік" стала ўжывацца ў сваім цяперашнім значэнні даволі нядаўна. Магчыма, яно пайшло ад асцяжанага сваясаблівай рамантычнай славай злодзейскага клічу "Гоп-стоп", з якім ліхія хлопцы патрашыві кішэні спалохванай, аслепленай выглядам лязы фінкі ахвяры.

Гопнікі, у сучасным значэнні гэтага слова, — вулічныя бічуганы, агрэсіўнасць якіх не мае пэўных мэтай, акрамя дэманстрацыі самой агрэсіўнасці. І трэба сказаць, што на вуліцах Мінска гопнікі ніколі не пераводзіліся.

У часы Савецкага Саюза Мінск быў падзелены на "раёны", якія мелі свае назвы-мянушкі, што перадаваліся з пакалення ў пакаленне. "Раёны", гэтак складалася гістарычна, ці варагавалі ці сябравалі паміж сабой. Напрыклад, яшчэ гадоў дзесяць таму "Абісія" (раён вуліцы Пуліхава) варагавала са "Старажоўкай" (раён вуліцы Старажоўскай). Пра вялікія махачы (бойкі) — сценка на сценку — у парку імя Горкага дагэтуль ходзяць легенды. Кожны "раён" меў сваю сферу ўплыву (тэрыторыю горада) і свята ахоўваў ад прыхадняў. А выконвалі гэтую спадчынную місію бічуганы, якія жылі на гэтым участку. Бывала, што

Мікола Адам.

кожны вечар рабіліся спецыяльныя рейды па тэрыторыі "раёна" з мэтай выяўлення чужакоў. Грозны запыт "Ты з якога раёна?" жахаў маладых прахожых. І не дай Бог, калі яны не ведалі назву свайго "раёна" альбо жылі ў "раёне" не вельмі прыезным да тых, хто запытваў. Увогуле па некаторых прахадных дварах было небяспечна хадзіць у любы час сутак. У альтанках сядзелі бічуганы, гулялі ў карты, ці проста "базалі" (лясы тачылі) і чакалі, хто пройдзе. На "раёне" "Квадрат" (раён плошчы Перамогі) у сярэдзіне 70-х гадоў славіўся двор "Дзевятка". Навяваўся ён гэтак таму, што ён быў каля дома № 9 па вуліцы Захарава. Людзі, якія ішлі з вуліцы Чырвонай да плошчы Перамогі, часта, каб не абыходзіць дом, "зразалі вугал" і заходзілі ў двор. Калі гэта быў малады хлопек, да яго падыходзілі бічуганы і прапаноўвалі купіць "пе-

пельніцу" — сметніцу, што стаяла каля ўвахода ў двор. І паспрабуй адмовіцца! Цёлы не будзеш. Дый мала таго, што запалошваў грошы, якія патрабуюць хуліганы, прыходзілася цягнуць пад сьвіст і ўлюлюканне чыгунную цяжку сметніцу да выйсця з двара. Можа на "купи пепельніцу" і "купи кирпич" адзін час была ледзь не "павальнай" ва ўсіх раёнах.

Таксама вельмі любілі тагачасныя гопнікі валандацца каля кінатэатраў, дыскатэк, дзе працэнт верагоднасці злавіць чужака і паздэквацца з яго быў больш высокі. Нават, як у адказ на школьнае сачыненне па тэме "Што такое дружба", хадзіла прымаўка — "Дружба — гэта кінатэатр у Чыжоўцы". А Чыжоўка славілася па ўсім горадзе як дзікі "раён", куды хадзіць на дыскатэку ці ў кіно без знаёмых праважых было ледзь не самагубствам.

Лісты ў рэдакцыю

МІНУС — РЭКЕЦІРЫ, ПЛЮС — 1,5 МІЛЬЁНА

Гэты невялікі артыкул — выказванне ўдзячнасці і павагі. Удзячнасці тым, хто ў наш "няпэўны" час здолеў наладзіць для людзей рацыянальнае і сучаснае адпачынак (прынамсі, для тых трыццаці двух чалавек, якія былі ў апошні дзень лета маімі спадарожнікамі). Адпачынак таму, што мы сапраўды адпачылі ў атмасферы сервісу і клопату, а рацыянальна таму, што адначасова мы ехалі з Беларусі ў Германію.

"Не трэба ехаць аўтобусам!" — казалі мне дасведчаныя людзі. — Па-першае, у Польшчы аўтобусы спыняюць рэкеціры; па-другое, у аўтобусе цяжка спаць; па-трэцяе, у цяжкіх тымашах аднаго суседа, максімум — дваіх, а тут — пяцідзесяць... І страшна, і няўтульна, а ехаць тыя ж 24 гадзіны. Што і казаць, меркаванні слушныя, але для мяне ў дадзеным выпадку, на першым месцы быў кошт праезду — на сто марак меней, чым на цяжкіх тымашах. І я наважыўся. Можа, пашчасціць не натрапіць на тых рэкеціраў? Ды і што з мяне ўзяць?

Набыў білет і ў 12.00 прыйшоў у Мінску на Усходні аўтавакзал. Першае, што прыемна здзівіла мяне, чалавека, які шмат пападарожнічаў у сваім пісьменніцка-журналісцкім жыцці, шафёр (у белай кашулі і пры гальштуку) "адабраў" у мяне важкую валізу (гэта былі кнігі і ча-

стка майго архіва) і сам усталёваў яе ў багажнік. Пра аўтобус я ўжо і не кажу: бельгійская прыгажуня-машына, пасажыры — на другім паверсе, якім лажа складаецца з трох кіроўцаў, багаж, кухня, туалеты, — на першым. Два тэлевізары — па адным на кожную палову аўтобуса. Відэафільмы — згодна з пажаданнямі пасажыраў. Утульныя "самалётныя" фатэлі "адкідаюцца" на тры чверці. І што мяне канчаткова "дабіла" яшчэ да паездкі — бяліюткі падгалоўнікі, сапраўды аднаразовага выкарыстання.

Ужо ў дарозе ад суседа-гамяльчана я даведаўся, што шэф фірмы "Becker — Brauns" пачынаў на Беларусі з дабрачыннай чарнобыльскай дзейнасці і, пераканаўшыся ў неабходнасці такога маршруту, менавіта з Гомеля, адкрыў рэйс ад гэтага гаротнага беларускага горада праз усю Германію да Гамбурга. Першыя рэйсы ён сам сядзеў за рулём.

Тры шафёры — ветлівыя і акуртныя — не проста забяспечвалі пасажырам сучаснае абслугоўванне, — яны стваралі ў аўтобусе атмасферу хатняй утульнасці. Час ад часу нам прапанавалася паесці, выпіць піва, колу, фанту (з лядоўні), гарачую каву (самую свежую)...

Аказваецца, на мяжы рэйсавыя пасажырскія аўтобусы прапускаюць па-за чаргой. На мытні я растлумачыў шафёру, што мне з прычыны стану зда-

роўня цяжка несці валізу ў залу, дзе робіцца агляд рэчаў. Той парамаўляў з мытнікам і... мой багаж праверылі ў аўтобусе. (У Брэмене той жа шафёр сам дастаў маю валізу з багажніка і... дапамог данесці да трамвайнага прыпынку.) Кароткія прыпынкі падчас паездкі былі лёгкімі і не стамлялі. Людзі не пачуваліся пасажырамі — яны былі нібыта турыстамі. Ды так яно і было на самай справе: ехалі праз дзве краіны і пабачылі шмат цікавага.

Калі вы прачыталі тое, што я напісаў, дык, пэўна, ужо здагадаліся, чаму я пішу гэтыя словы ўдзячнасці. І апошняе: рэкеціраў нам так і не давялося пабачыць. "Я працую ўжо год — ніводнага разу", — сказаў мне "мой" кіроўца.

Хай даруюць мне "Белавія" і "Lufthansa", а таксама чыгунка і мае знаёмыя. Але я прапаную ўсім выпрабаваны спосаб пераезду з Беларусі ў Германію і назад: аўтобусамі ад "Becker — Brauns"!

Карысна нагадаць, што на гэтым эканоміяцыя такія дарагія цяпер 1,5 мільёна рублёў для беларуса і сто марак — для немца. А яшчэ такое стаўленне робіць дадатковы ўнёсак павагі беларусаў да немцаў.

Сябра Саюза пісьменнікаў Беларусі
Навуш ЦІПІС
Мінск — Брэмен

БРЫЖЫТ БАРДО ПРЫСВЯЦІЛА ГЭТАМУ ЖЫЦЦЁ...

4 кастрычніка адбыўся Міжнародны дзень абароны жывёл. У расійскіх сродках масавай інфармацыі шмат увагі надаецца таме гуманнага стаўлення да жывёл, існуе цэлы шэраг радыё- і тэлеперадач, накіраваных на павышэнне свядомасці ў нашай краіне з'яўляецца непрыемнай, і нашы звароты да рэдактараў газет, на радыё, на TV вельмі рэдка знаходзяць адпаведны водгук.

Нядаўна па канале ГРТ выступаў мітрапаліт Смаленскі і Калінінградскі Кірыла, які цэлюю

перадачу прысвяціў міласэрнаму стаўленню да "братоў нашых меншых", спасылочыся на радкі са Святога Пісання. Аб тым, што свет паварочваецца тварам да міласэрнасці, сведчыць і тое, што прыняцце Дзяня і Маці Тэрэза, якія нядаўна пакінулі нас, вядомыя ўсім менавіта за сваю дабрыню і міласэрнасць.

Выдатная французская актрыса Брыжыт Бардо ахвяравала сваю кар'еру і побыт на тое, каб дапамагчы жывёлам. Яна вядзе актыўную прапагандысцкую дзейнасць.

Што ж можна зрабіць у нас у гэтым накірунку? Безумоўна, вельмі важна мець нармальныя законы, якія б ахоўвалі правы жывёл. Не менш істотна па-будаваць прытулкі для кінутых і валацужных каткоў і сабак. Але калі мы ўсе разам не павернемся, нарэшце, да праблемы іх аховы, дык ніякія законы, ніякія прытулкі істотна не зменіць становішча спраў. Вельмі важна, на нашу думку, адрадыць страчаную духоўнасць, выхоўваць нашых суграмадзян: як дзяцей, так і дарослых. І задача гэтая не на адзін дзень. Дзяржава не павінна даваць традыцыйную духоўнасць і міласэрнасць на водкуп толькі адной царкве. Прапагандуючы і заахвочваючы ў людзей жорсткасць, дзяржава падрывае сваё ж асновы.

Вялікая роля належыць сродкам інфармацыі, бо яны — рупар прапанды. Вялікую ролю таксама адыгрываюць сям'я і школа, устаноў культуры, бібліятэкі, у тым ліку і дзіцячыя. Не менш важны голас народнай інтэлігенцыі — сумлення народа. Толькі ўсе разам мы здолеем штосьці змяніць да лепшага.

А.Бычкова, З.Галад, Т.Ціманюк, А.Мазуркіна, Р.Рубінчык і іншыя, сябры таварыства абароны жывёл "Каштанка".

ж састарэла. Таму мы шукаем шляхі вырашэння гэтай праблемы. Трэцюю і апошняю частку комплексу мы мяркуем здаць у 1999 годзе. Гэта галоўная зала на 2700 месцаў, фав, банкетныя залы... Калі будзе фінансаванне, дык мы выканаем распараджэнне. Ускрайнім выпадку здача будынка адсунецца на 2000 год. Будайніча-монтажныя працы амаль усе скончаны, але хапае працы па аздабленні, не закуплена шмат якое абсталяванне. Сёлета мы атрымалі на будоўлю палатца 95 мільярдаў рублёў, пасля яшчэ дадаткова — 65. Да наступнага года ўсе выдаткаваныя сродкі мы скарыстаем. Думаю, нават спатрэбіцца прасіць яшчэ 15 — 20 мільярдаў рублёў.

— **Іван Канстанцінавіч, а колькі да гэтага было затрачана грошай на будоўлю Палатца Рэспублікі?**

— Па стане на 1 студзеня 1997 скарыстана 58 мільярдаў рублёў.

Заказчык будаўніцтва, фактычна, увесь час адзін. Бо і раней галоўным заказчыкам быў Мінгарвыканкам. Калі мы

здадзім аб'ект у эксплуатацыю, дык галоўным арганізатарам асноўных фондаў будзе Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

— **Распавядзіце, калі ласка, больш падрабязна, як будзе скарыстоўвацца памяшканні ў будынку?**

— Як я ўжо казаў, асноўная зала палатца разлічана на 2700 месцаў. Там цудоўная сцена, багатае сцэнічнае абсталяванне. Гэта адна з лепшых залаў у былым Саюзе. Спецыялісты кажуць, што сцена па тэхнічных магчымасцях лепш, чым у Палацы а'эдаў у Маскве. Зала на 500 месцаў можа быць прысвечана для выступаў тэатраў. Будучы тут і ўсялякія кавярні, бары, бильярдныя, прэс-цэнтры і гэтак далей. Ніякіх падземных памяшканняў, што рабілі ў "савецкія часы", да прыкладу, бомбасховішчаў, тут няма.

— **А з якімі яшчэ складанасцямі вы сутыкаецеся, акрамя грашовых?**

— Мы займаемся самым цяжкім этапам будаўніцтва — заключным. Цяпер вельмі важна пры-

маць правільныя рашэнні. Якім будзе асвятленне, як аздабіць залы? Да прыкладу, мы ўжо маем кабелі для сценаў. Да іх трэба падабраць адпаведныя фатэлі. Вельмі непакоіць запуск інжынернага блока. Бо там вялікая падстанцыя, цэлавая сетка, напасы, сістэмы пажаратушэння, сігналізацыі. Шукаем, дзе набыць шэсць эскалатараў, інфармацыйны аб'ект мы далі ў Internet. І ўжо з'явіліся цікавыя прапановы. Для закупкі эскалатараў дзяржава выдаткавала валюту. Зманціравана сістэма пылавывядзення. Для яе запуску толькі няма асноўнай машыны, а шкелеты — трубаправоды — ужо стаяць.

— **Іван Канстанцінавіч, як на ваш погляд, ці апраўданы сёння гэтыя затраты на будоўлю?**

— Так. Людзі заўсёды павінны імкнуцца да прыгожых. Тым больш Палац Рэспублікі — сімвал нашай краіны, нашай дзяржавы.

Гутарыў
Зміцер ВОЛКАЎ
Фота
Генадзя ЖЫНКОВА

Бывала, што вялікія калы з аднаго "раёна" знятае наведваліся на "дыскач" альбо "кіношку" ў другі, варожы "раён". Тады тым, хто трапляўся пад руку, было не здабраваць. Гэтак у пятнаццаць гадоў аўтар гэтага артыкула і яшчэ яго два сябры, жыхары "Квадрата", каля палатца Белсаўпрофа былі збітыя ажна дваццацю чалавекамі з "Бульвару" (раён бульвару Шаўчэнкі). Адзін сябар атрымаў гэты ўдар пырам у патыліцу (бо ўжо ляжаў на асфальце), што ў ім адбывалася менавіта ў гэты дзень.

Нагледзячы на татальны кантроль за чалавекам у часы Савецкага Саюза — школы і міліцыя маглі ўмешвацца ў прыватнае жыццё чалавека, — на вуліцах Мінска ішла перманентная вайна паміж "раёнамі", у якой тагачасныя гопнікі змагаліся з іншымі гопнікамі, а паміж "вайсковымі дзеяннямі" білі ўсіх астатніх.

СУЧАСНАСЦЬ

Як ні парадасальна, усе спартыўныя спаборніцтвы накіраваны "Залатога шайбы" ці "Скуранога мяча", якія арганізаваліся мясцовымі ўладамі пад усемагчымымі высакароднымі дэвізамі і якія сапраўды вельмі любілі ўсе "ад мала да вяліка", правакавалі пасляматчавыя бойкі — прайграўшыя ў спорце адыгрываліся кулакамі. А вось рок-канцэрты, якія былі не ў фаворы ў Савецкім Саюзе і лічыліся крамольнымі, змаглі загасіць "раёныя войны". Кардынальна змянілася аблічча моладзі. Яно стала не "раённым", а "тусовачным". Маладыя людзі ўжо арганізуюцца не па тэрытарыяльнай прыкмеце, а па інтэлектуальна-густоўнай. Каму падабаецца класічны рок, стварае сваю тусоўку, каму рэп — сваю, а тыя і тыя, напрыклад, любяць ролікі. Межы размываюцца, не застаецца нагоды для агрэсіі, дый і цікавасць да творчасці сваіх куміраў змяняе бязмэтавае бадаянне па вуліцы. Гопнікамі застаюцца толькі самыя "тугія і тупыя", чыю думку ўвогуле

нічога не можа разварушыць.

Слова "гопнік" стала лаянкай. Цяпер на платах можна заўважыць надпісы "Забі ў сабе гопна", "Выцісні з сябе гопна". Само маладое грамадства ачышчаецца. Гопніцтва застаецца на "задворках". Але, на жаль, гэтыя задворкі ў нашай "краіне пераходнага стану" даволі яшчэ вялікія.

МЕРКАВАННІ ПА НЕЙТРАЛІЗАЦЫІ

Як бачна з прыкладаў, небяспекі на вуліцах горада ствараюць тыя, каму ў прамым сэнсе гэтых слоў, няма чаго рабіць. Тыя, у каго няма аніякіх цікаўнасцей.

Увогуле праблема цікаўнасцей у маладых людзей стаіць вельмі востра не толькі ў нашай краіне, але, напрыклад, на Захадзе. Аднойчы аўтару гэтага артыкула давялося быць у Бохуме (Германія) на канферэнцыі, прысвечанай праблеме беспрацоўя. Якіх толькі думак і прапановаў не выказвалася, каб даць людзям працу, каб людзі не лічылі сябе выкінутымі, адрынутымі грамадствам. Але ў мяне, "усходняга чалавека", было толькі адно пачуццё — пачуццё зазіраўшасці да нямецкіх беспрацоўных, бо яны могуць жыць у някэпскай (па нашых мерках) кватэры, нават мець танны аўтамабіль і грошы на харчаванне, і пры гэтым, самае галоўнае — у іх столькі вольнага часу! Іншымі словамі, у большасці нямецкіх беспрацоўных маецца магчымасць займацца творчай працай. Але, як ні дзіўна, у большасці з іх няма цягі да творчай працы. Ці бо адсутнічаюць тыя ж цікаўнасці.

Нядаўна ў прэсе прамільгнула паведамленне, што амерыканскія вучоныя знайшлі ген, які адказвае за імкненне чалавека да пазнання новага. І, як сцвярджалася, толькі 10 працэнтаў людзей маюць "вялікі хвосцік" гэтага гена. Значыць, робіцца выснова, што толькі дзёсяць працэнтаў людзей здольныя самі па сабе, па сваёй ахвоты вучыцца і

рабіць навуковыя і творчыя адкрыцці. А рухаюць чалавецтва наперад вынаходцы, вучоныя, творцы, якіх прыкладна таксама толькі дзёсяць працэнтаў ад усяго насельніцтва, астатнія — спажывы.

Што ж, генетыка — моцны аргумент, але долю генетыкі ў фармаванні характару чалавека вучоныя вызначаюць мінімум у 40, максімум у 80 працэнтаў, астатняе — выхаванне.

І вось, каб нейтралізаваць адсутнасць прыроджанай цягі да новага і разам з тым атавістычныя інстынкты, — усё тое, ад чаго ў комплексе залежыць беспадстаўная агрэсія маладых людзей, трэба, па-першае, змяніць акцэнты выхавання дзяцей у бок развіцця ў іх творчай актыўнасці і здольнасці самім рабіць высновы, а не прапанаваць гатовыя пастулаты разумення і меркавання (што, увогуле, пачало ўжо рабіцца ў новых ліцэях і гімназіях), па-другое, усімі мерамі падтрымліваць станоўчую "тусовачнасць" моладзі. Каб было без вялікіх праблем і вялікага падаткаабкладання адкрываць клубы і нават бары з адмысловым кантынгентам кліентаў. Дзяржава ўсебакова павінна падтрымліваць стварэнне творчага асяроддзя ва ўсім грамадстве. Іншымі словамі, ад посттаталітарнай краіны трэба "пераходзіць" да краіны не капіталістычнай, ці рэгулюема-рынкавай, а да "краіны з творча-актыўным насельніцтвам", да чаго, дарэчы, імкнуцца ўсе развітыя краіны свету.

Чалавек створаны па падабенстве з Богам, А Бог — вялікі Творца. Чалавеку таксама неабходна пачуваць сябе творцам.

Серж МІНСКЕВІЧ
P.S. Наш Мікола Адам, які быў збіты кампаніяй варвараў, пакуль яшчэ не акрыяў. Цяпер ягоная мізэрная зарплата ідзе яму на лекі. І невядома, ці будучы знойдзены патэнцыяльныя забойцы, якія і сёння ходзяць па цёмных вуліцах Мінска...

С.М.

КУЛЬТУРА

ДЫСКУСІЯ ПРЭЗЕНТУЕ РАЗГОВАР

У Мінску ў Дзяржаўным літаратурным музеі Янкі Купалы прайшлі III Міжнародныя Купалаўскія чытанні "Янка Купала — публіцыст", падчас якіх тамсама адбылося адкрыццё выставы "У сугуччы культуры. Віленскія пошты беларусаў". Экспазіцыя пра літаратурную Вільню глядзелася досыць сімвалічна — Вільня — Мінск.

Мінск, Маладзечна, Вільня...
Як жа знаёмы шлях гэты!
Змерыў яго я калісьці,
Як шукаў тачасця на светаш.
Янка Купала
(«Еду згоняю я ў Вільню...»)

Аповед пра новую экспазіцыю я пачуў ад загадчыка навукова-экспазіцыйнага аддзела Фаіны ВАДАНОСАВАЙ:

— Гэтая выстава свайго роду працяг гістарычнай серыі, бо мы ўжо ладзілі экспазіцыі, прысвечаныя культурным сувязям паміж Беларуссю і Латвіяй, Беларуссю і Украінай. Усе выставачныя стэнды складаюцца з арыгінальных дакументаў. Тут паказаны лёс самых яркіх асоб нашай беларускай гісторыі, культуры, што маюць дачыненне да Вільні. Усе тутэйшыя экспанаты з фондаў Дзяржаўнага літаратурнага музея Янкі Купалы, з архіва музея Літа-

ВІЛЬНЯ ЁСЦЬ ФУНДАМЕНТ...

ратуры і мастацтва, з асабістага архіва пісьменніка Сяргея Панізыніка. Якія пошты тут пазначаны? Мы не здолелі паказаць усіх віленскіх беларускіх дзеячаў, бо гэта на сёння цяжка і амаль немагчыма. У кожнага свой творчы і жыццёвы шлях — ці пачыналі ад нараджэння з Вільні, ці ўзбагаліся віленскімі ўражаннямі, ці друкаваліся на старонках "Нашай Нівы", ці працягвалі творчасць у Вільні і гэтак далей. Але ўсё ж мы, я лічу, паказалі літаратурную Вільню. Тут і Янка Купала — прарок нашага адраджэння, і Алаіза Пашкевіч, якая вучылася ў віленскай вучэльні і вянчалася з Кейрысам у Вільні, і Браніслаў Тарашкевіч, і Вацлаў Ластоўскі, і многія многія іншыя. Дакументы нібыта адносяць нас да хваляючай атмасферы тых часоў. Можна на экспазіцыі паглядзець і граматыку Браніслава Тарашкевіча, надрукаваную ў віленскіх выданнях, і ягоны дыпламатычны пашпарт, выдадзены яму ад імя Урада Беларускай Народнай Рэспублікі. Можна даведацца пра дзейнасць Янкі Купалы, калі ён быў адказ-

ным сакратаром Беларускага Выдавецкага Таварыства. У нас размешчаны яго невядомы ліст да Браніслава Тарашкевіча. Прычым тэкст напісаны якраз на бланку Беларускага Выдавецкага Таварыства. Ёсць вітрына, што распавядае пра гісторыю газеты "Наша Ніва". Але гэта таксама невядомыя шэрагі таго часу. Тут паказаны перыяд, калі Купала пачаў працаваць у "Нашай Ніве", калі адбылося ягонае знаёмства з Антонам Луцкевічам, Вацлавам Ластоўскім, з будучай жонкай Уладкай Станкевіч. На стэндзе і фотаздымак Янкі Купалы, зроблены ў 1908 годзе ў Вільні. Ёсць фотаздымак, які Купала падпісаў людзіям, з якімі сябраваў — крытыку Сяргею Палуяну, Уладзіміру Самойлу і Антону Луцкевічу. Апрача гэтага, у нас змешчаны цікавы фотаздымак Браніслава Элімаха-Шыпілы, якога называлі патрыярхам адраджэння, ён быў духоўным бацькам Янкі Купалы. Прадстаўлены на выставе і дакументы, што распавядаюць пра беларускія гімназіі, таварыства беларускіх школ, настаўніцкія курсы. Ёсць і стэнд, прыс-

вечаны віленскім выданням, — гэта маленькая частка выдадзенага з друкарні, што выдавала беларускую літаратуру. Можна паглядзець і матэрыялы пра Зоську Верас. Паказаны таксама віленскія газеты 20-х гадоў — "Беларусь" і "Звон". У іх ішла вострая дыскусія: многія даказвалі, што сталіцай Беларусі павінна быць Вільня.

— На гэтай выставе ёсць дакументы, што прадстаўлены шырокай грамадскай ўпершыню?

— Так, да прыкладу, тут выстаўляюцца кнігі з аўтографамі Элімаха-Шыпілы. Пра гэтыя выданні ўсё ведаюць, пра іх пісалі навукоўцы, але да іх мелі доступ нямногія.

— Скажыце, а як узнікла ідэя зрабіць падобную выставу?

— Ідэя выпявала даўно, але ажыццявілі яе толькі цяпер. Хацелася, каб экспазіцыя адкрылася падчас Купалаўскіх чытанняў, і як бачыце, — здолелі. Адзін з ініцыятараў выставы пра Вільню — пісьменнік Сяргей Панізынік. Самае галоўнае, што пра беларускіх дзеячаў гавораць гістарычныя дакументы. Бо вельмі важна зірнуць на нашу мінуўшчыну праз гэтакую прызму.

Калі я разглядаў экспазіцыю, дык узгадаў словы Максіма Багдановіча: "Вільня ёсць фундамент нашага адраджэння".

Зміцер ВОЛКАЎ

БЕЛАРУСКАЕ ПРАДСТАЎНІЦТВА КАМПАНІІ "ФІЛІП МОРЫС" ЗАСНОЎВАЕ ПРЭМІЮ ДЛЯ АРТЫСТАЎ БАЛЕТА

31 кастрычніка на вечарыне ў Нацыянальным Акадэмічным Вялікім тэатры балета, прысвечанай 50-годдзю мастацкага кіраўніка і галоўнага харографа тэатра Валянціна Елізар'ева, было абвешчана пра заснаванне прадстаўніцтва кампаніі "Філіп Морыс" на Беларусі спецыяльнага прызга "Філіп Морыс": "Лепшая роля сезона".

Прадстаўнік кампаніі "Філіп Морыс" Дзмітрый Хрол паведаміў, што прыз засноўваецца з мэтай падтрымкі таленавітых артыстаў беларускага балета і заахвочвання іх далейшага творчага сталення. Узнагарода — спецыяльны прыз і грашовая прэмія — будзе ўручана лаўрэату ў студзені на цырымоніі ў Нацыянальным тэатры балета. "Філіп Морыс" бярэ на сябе фінансавы бок акцыі, прадстаўляючы права вызначыць пераможцу аўтарытэтныму журы, у склад якога ўвойдуць вядомыя дзеячы беларускай культуры. Выбар лаўрэата будзе адбывацца па наступных катэгорыях: мастацкі ўзровень выканання, акцёрскае майстэрства, балетная тэхніка, вобразнае ўвасабленне ролі.

Прэмія "Філіп Морыс" за лепшае выступленне ў балетным спектаклі была ўпершыню заснавана ў 1977 годзе ў Фінляндыі і з тае пары штогод уручаецца ў некалькіх краінах: Венгрыі, Чэхіі, Славакіі, Швейцарыі, а з 1977 года — у Расіі і Беларусі. Падтрымка выдатных дасягненняў у галіне балета — адзін з вядучых накірункаў дэбратычнай дзейнасці кампаніі, якая на працягу сарака гадоў а'яўляецца актыўным і шчодрым спонсарам у галіне культуры і мастацтва ва ўсім свеце.

Прадстаўніцтва кампаніі "Філіп Морыс" на Беларусі з 1996 года здзяйсняе шэраг спонсарскіх праграм у галіне культуры. У студзені 1996 года пры ўдзеле кампаніі адбыліся фестывалі "Блюз жыўе ў Мінску" і рэтраспектыва брытанскага кіно "Дзённыя сны". Пры ўдзеле і падтрымцы прадстаўніцтва "Філіп Морыс" прайшла першая выстава твораў Марка Шагала на радзіме вялікага мастака, на Беларусі. Увесь наклад выдадзенага да адкрыцця выставы каталога твораў Шагала быў бясплатна перададзены Нацыянальнаму мастацкаму музею Беларусі.

АКНО Ў РАДЗІМУ, ДЗЕ ЗАКАПАНЫЯ ТАЛЕНТЫ

Да чаго ж ганарліва ўзняліся нашыя галовы — тых, хто сталі сведкамі фестывалю беларускіх эстрадных аркестраў, што адбыўся 27 — 29 кастрычніка ў клубе імя Дзяржынскага! Прычыны гэтага былі ва ўсім, верагодна, розныя, але рэакцыя аднолькавая: як мінімум — задавальненне, а максімум — захапленне і гонар.

Задавальненне адчулі тыя, спакойныя, хто проста ў тыя дні пачуў шмат рознай музыкі. Захапленне ж выклікаў ва ўсіх без выключэння Дзяржаўны канцэртны аркестр Беларусі пад кіраўніцтвам Міхаіла Фінберга. Ён не перастае здзіўляць сваёй універсальнасцю, але ў гэтым і парадокс! Аркестр, які створаны ў першую чаргу для папулярных беларускіх песняў, не можа лічыцца джазавым. Гэта агульная ўласцівасць эстрадных і духавых калектываў: прызначаны былі да свайго вядучага стылю і маючы ў складзе ў асноўным акадэмічных выканаўцаў, яны, беручыся за джазавую п'есу, не здольныя адрозніваць "задыхаць" свінгам і імправізацыяй, бо штучна гэтага не дасягнеш. А наш канцэртны аркестр функцыянуе менавіта наадварот: ён складаецца з музыкантаў джазавых накірункаў, прычым большасць з іх — салісты, ёсць некалькі майстроў найвышэйшага ўзроўню. Ад іх выкананне эстраднай музыкі не патрабуе аніякіх высілкаў, затое і ў джазавых праграмах яны пачуваюцца ўпэўнены.

І няк не скажаш: на бязрыб'і... Па-першае, як высоцелася, "бязрыб'і" ніякага няма, а, па-другое, у нас ужо былі магчымасці параўнаць аркестр М.Фінберга з сапраўднымі, агульнапрызнанымі майстрамі. Узгадаем і Міжнародны джаз-фестываль "Мінск-94", калі да нас прыехалі два знакамыя маскоўскія аркестры — пад кіраўніцтвам Алега Лун-

дстрэма з ягонай багатай гісторыяй і вопытнымі прафесіяналамі і МКС-Бэнд пад кіраўніцтвам Анатоля Крола з ягонымі эфектнымі аранжыроўкамі, каласальнай рэпетыцыйнай працай і кіраўніком — прызнаным музыкантам. Ужо тады бэнд М.Фінберга даваў фору асвятленню ў віртуознасці. Цяпер жа і аранжыроўкі сталі больш разнастайнымі, і салістаў наболела. А на фестывалі эстрадных аркестраў было заўважна, што музыканты-пачаткоўцы, якія сталі ў дзяржаўны залы (у сярэдзіну трапіць было немагчыма), ужо ўспрымаюць выступленне Дзяржаўнага канцэртнага аркестра як урок.

Але, увогуле, джаз і не быў асабліва неабходным, бо фестываль усё-такі — эстрадны. Таму крытэрыямі, хутчэй, з'яўляліся прафесіяналізм і эфектнасць калектываў-удзельнікаў. І ў гэтым сэнсе нельга не адзначыць аркестр КАЦ БелТІЗ, якім з нядаўняга часу кіруе малады кампазітар Сяргей Багданаў, што, верагодна, і адбілася на ўзроўні выканання, які яўна падвысўся. Добра, калі ўдзельнікі калектыву валодаюць рознымі стылямі і хочуць спадабацца, запамінацца публіцы, — а яна, як вядома, заўсёды не супраць, былі б падставы. Аркестр Таварыства Інавалідаў па зроку выказаў сваю арыгінальнасць, уключыўшы ў сваё гучанне цалкам рокавую, "з драйвам", гітару, і вядомая джазавая тема з К.Бахолдзіна "Калі нешта тэхнікі" атрымала новую пачуваюцца ўпэўненасць.

Цыркавыя аркестры (з Мінска і Гомеля) засталіся вернымі спецыфіцы свайго стылю, у мінскім, праўда, запамінаўся саксафоніст Антон Машкала, які саліраваў

у баладзе "à la Фелікс Славачка". Але такія калектывы лепей за ўсё выглядаюць у хуткіх п'есах, і тут эфектная труба Мікалая Федарэнкі (адтуль жа) была вельмі дарэчы.

Дэбют мінскага дыскіленда "Рэнесанс" прайшоў на "ўра", у асноўным дзякуючы новым музыкантам — абаяльнаму трубачу Аляксею Леановічу! "Спяваючаму" кантрабасісту Віктару Пынцікаву. Быў адзначаны публікай таксама і дыскіленд з Баранавічаў, але набыўшы (таксама нядаўна)

"Анатоль Радзюкоў і новае пакаленне".

цкавага саксафоніста Руслана Міхновіча, ягоны ўдзельнікі не заўсёды "ажыўлялі" сабой сцену, а ў такой музыцы без артыстызму ніяк нельга.

Больш за ўсё нечаканасцяў, як заўсёды, прынеслі выступленні невялікіх ансамбляў — асабліва склад інструментаў у іх. Вельмі незвычайна гучалі класічныя джазавыя тэмы ў інтэрпрэтацыі струннага трыо Віктара Пынцікава, адзін з удзельнікаў якога, скрыпач Аляксандр Цейтлін, ужо доўгі вядомы ў нашым горадзе як тэмпераментны і артыстычны імправізатар. У магілёўскім ансамблі "Імпульс", з вельмі своеасаблівым стаўленнем да пабудовы формы кампазіцыі, вылучыўся таленавіты вібрафоніст Сяргей Лазарэнка — здаецца, адзіны на ўсю краіну. А мінчане,

"Полацк-аніма-квартэт".

універсітэта культуры Яўгеніі Лятун прыцягнулі ўвагу М.Фінберга, які адрозніваўся ўсёй аркестраў. Шмат дзяўчат было ў інструментальных ансамблях. Тут, бадай, усцешвае сам факт, але ж яны яшчэ такія маладыя — у іх яшчэ ўсё наперадзе. Калі саксафаністка Ганна Тумеля назапасіць дастатковую колькасць сляхавога вопыту і знойдзе як мага больш часу для пошуку "свайго" гукі раней, чым "захварэе" на "зорную" хваробу, дык тады будзе нагода паразмаўляць пра яе. А вось Люда Крукоўская, якая ўпэўнена і аб'ёмна вядзе басовую лінію, паддае відэачны спадзяванні, здаецца, ужо на бліжэйшую будучыню.

Аднак, галоўнае тут усё ж — актыўнасць навуачна-эстраднае аддзялення Беларускага ўніверсітэта культуры прадставіла адрозніваць калектываў, што ігралі ў розных стылях, і можна ўжо, думаецца, канстатаваць, што працэс фармавання нашага эстрадна-джазавога "заўтра", нарэшце, зварухнуўся з мёртвай кропкі.

Але гэта ўсё — у будучыні. А цяпер мы набылі яшчэ адзін бліскучы "малы склад" пры Дзяржаўным канцэртным аркестры Беларусі. І тут ёсць адрозніваць нагоды для радасці. Па-першае, зноў загучаў, і цяпер ужо ў саліруючым

варыянце, цудоўны саксафон Анатоля Радзюкова — вопытнага выканаўцы, які іграў разам з вядомымі беларускімі джазменамі Ігарам Сафонавым і Барысам Бернштэйнам. А па-другое, побач з імі апынуліся таленавітыя маладыя хлопцы — студэнты Мінскай музычнай вучэльні імя Глінкі. Цяпер у нас па аналогіі з маскоўскімі ансамблямі ёсць свой — "Анатоль Радзюкоў і новае пакаленне". Дэбютаваў ён з праграмай з джазавай класікі, а да маючага адбыцца Міжнароднага джазавога фестывалю абяцаны сюрпрызы.

А на фестывалі беларускіх эстрадных аркестраў галоўным сюрпрызам, нават, бадай, адкрыццём для ўсіх стала вакальная група "Полацк-аніма-квартэт" пад кіраўніцтвам Святланы Трушынай. Да з'яўлення так любімай нам "Камера-тэатра" поле вакальнага джаза было на Беларусі неўзварымым, бо ніхто, здавалася, не жадаў пачынаць такую клопатную справу, што патрабуе далікатнага слыху, карпатлівай працы і бездань энтузіязму. Усё гэта маюць удзельнікі "Полацк-аніма-квартэта" — плюс цудоўныя галасы, добры музычны густ і фантазія, якая дапамагае ствараць рэльефную поліфанічную тканіну, пафарбаваную сакавітымі гармоніямі ў аранжыраваных імі кампазіцыях. Да таго ж, вакалісты абаяльныя, артыстычныя і цалкам пазбаўленыя правінцыяналізму, якая часцяком адчувалася ў выступленнях музыкантаў-гасцей.

Мяркуючы па выніках фестывалю, з "Полацк-аніма-квартэтам" і з некаторымі іншымі ўдзельнікамі нас чакае сустрэча на Міжнародным фестывалі джаза, які і было абяцана М.Фінбергам. А мы чакаем сустрэчы з новымі талентамі ўвесь год.

Ганна АЛЯДАВА
Фота Артура ПРУПАСА

Свята-Мікалаеўская царква, што была ўзведзена ў Петрыкаве ў 1830 годзе і захавалася да гэтага часу, з'яўляецца адзіным такім даўнім архітэктурным помнікам на Палессі (пабудаваныя ў той час у Тураве і Давыд-Гарадку царквы былі разбураны). Тут адзін з лепшых на Гомельшчыне царкоўны хор, дзейнічае нядзельная школа, сабрана шмат старадаўніх абразоў, што засталіся на Беларусі ў адзіным асобніку.
Фота Сяргея ХАЛАДЗІЛІНА, БелТА

ЛІЧЫЦЬ ЗАГІНУЎШЫМ У БАРАЦЬБЕ ЗА ГЭТА

31 кастрычніка ў Палацы культуры чыгуначнікаў у Маладзечне адбыўся рок-канцэрт пад назвай "У барацьбе за гэта", арганізатарамі якога выступілі Цэнтр грамадскіх ініцыятываў і Маладзёжны асветна-культурны клуб. На канцэрце выступілі "N.R.M." і "Камелот" з Мінска, а таксама чатыры мясцовыя гурты: "Bourkina Faso", "Happy Face", "Рэактар", "Green Snake".

Для мяне, канрэспандэнта газеты, канцэрт пачаўся са сязнення — праяву патрэбную электрыку.

Ігар Войніч з "Камелота", першы знаёмы чалавек, якога я сустрэў у Палацы культуры, паведаміў, што канцэрт ідзе ўжо каля паўгадзіны і што яны ўжо "адлабалі". Крыху заомучоны гэтым, я прайшоў у залу, у якой сядзелі, танчылі і соўгаліся туды-сюды каля 250 чалавек.

Выступленне гурта "Happy Face", які якраз тады быў на сцэне, мне спадабалася, нагледзячы на дрэннае выкананне сваіх абавязкаў гукааператарам. Мне здалася, што гукааператар увагоўле быў

выпадковым чалавекам на гэтым канцэрце. На гук скардзіліся і слухачы, і самі выступоўцы. Як паведаміў мне адзін мясцовы хлопец — Ігар "Малькольм", выступленне першага гурта — "Bourkina Faso" — наогул немагчыма было слухаць — апаратура "фаніла", чутны былі толькі ўдарнікі, у вакале немагчыма было разабраць ніводнага слоўца. Потым з'явіўся гукааператар з "N.R.M.", і выступленне "Камелота" прайшло на больш прыстойным гукавым узроўні.

Мне вельмі спадабаўся "прыкід" наступнага гурта — "Рэактар". Саліст быў апрануты ў чорнае трыко, у капялюш з вушамі, на твары — паўмаска, а на грудзях надпіс "Кот". Гітарыст быў апрануты ў нешта аб'ёмнае і жоўта-чорнапаласатае, за спінай маталіся крыльцы, галаўны ўбор быў з нейкімі антэнамі-вусамі. На грудзях жа — больш лаканічны, чым у саліста, надпіс — "Ос". Бубнар меў самы кідкі выгляд, ён быў апрануты ў ўсё белае, вельмі нагадваў зайца, толькі са знакам радыяцыі на грудзях — кола з чорна-жоўтымі сектарамі. Але само выступленне было, натуральна, слабым.

Зразумела, што выступленне "N.R.M." прайшло на "ўра". Амаль усе гледачы ўзняліся са сваіх месцаў. Вясёлымі плямкамі выдзяляліся два белчырвона-белыя сцяжкі, якія мільгацелі над галавамі каля самай сцэны.

Мне захацелася паглядзець, як выглядае зала са сцэны, але я амаль нічога не ўбачыў, таму што адзіны ліхтар-пражэктар літаральна сляпіў вочы тым, хто знаходзіўся на сцэне.

Выступленне апошняга гурта "Green Snake" было малазразумелым. Спачатку невядома чаму "спрацавала" сігналацыя за сцэнай, а потым натоўп вырашыў усур'ёз дапамагчы музыкантам і пачаў перабірацца з залы на сцэну, але на сцэне ўсім месца, вядома, не хапіла. Дзе ў гэты час былі арганізатары — "схавана ў змрок". Нікога з іх я ў твар не ведаў, як не ведалі і міліцыянт, які, пачынаючы з 22 гадзін, настойліва іх адшукваў (зала была арандавана да 22 гадзін, а канцэрт скончыўся толькі каля 23-х). Дзею ўдалося прыпыніць адно пасля таго, як некалькі разоў была адключана электрычнасць.

Канцэрт скончыўся і, дзякаваць Богу, "у барацьбе за гэта" ніхто не загінуў.
Міхась БАШУРА

"МХАТ" У МІНСКУ

4 лістапада ў Рэспубліканскім культурна-асветніцкім цэнтры адбыла

ся прэс-канферэнцыя з нагоды вялікіх гастролёў у Мінску знакамітага тэатра "МХАТ" пад кіраўніцтвам зоркі тэатральнага мастацтва і кіно Расіі Таццяны Даронай. У Мінскім доме афіцэраў будучы паказаны спектаклі "Белая гвардыя", "Зыкавы", "Старая актрыса на ролю-жонкі Дастаеўскага", "Мы ідзем глядзець Чапаева", "Дома невідзімка", "Зойкіна кватэра".

Наш кар.

СУСТРЭЧЫ НА ЗАМКАВАЙ

Літаратурны салон "Сустрэчы на Замкавай" Гомельскай гарадской цэнтральнай бібліятэкі імя А.Герца добра вядомы гараджанам. Дзейнічае ён са студзеня 1996 года і ўжо атрымаў даволі чуйны рэзананс, а сустрэчы сталі рэгулярнымі і традыцыйнымі. Арганізатары — дырэктар Гомельскай гарадской цэнтралізаванай бібліятэчнай сістэмы Т.Клімава і загадчыца аддзела абслугоўвання ЦГБ імя А.Герца Н.Малашанка лічаць, што ўдалося аб'яднаць блізкіх па духу людзей для нязмушаных кантактаў, што ў наш інфармацыйны век ёсць вялікім дэфіцытам. Атмасфера цёплін і творчай скіраванасці, якая пануе ў салоне, прыцягвае масцітых літаратараў, маста-

коў, а таксама і таленавітую моладзь. Пры салоне працуе аматарскае літаратурнае аб'яднанне "Дэбют".

У салоне адначасова самыя значныя падзеі ў культурным жыцці горада і сябраў салона. Першае пасяджэнне было прысвечана 60-годдзю рускага паэта М.Рубцова — вечар памяці "Я ўмру в крещенские морозы". Незабывае ўражанне пакінуў вечар-успамін, прысвечаны стогадоваму юбілею старэйшага гомельскага мастака Б.Звінаградскага.

Госці салона ўшаноўвалі на сваіх сустрэчах Ю.Фатнева — цудоўнага майстра прая, вялікага сябра бібліятэкі, С.Масішэ — цікавага чалавека, аўтара многіх гістарычных раманаў, В.Тка-

чова — драматурга, добра знаёмага тэатралам. На Замкавай прайшла і прэзентацыя часопіса "Палессе".

Пастаянныя наведнікі салона — аскібірыст А.Шэліпаў і баяніст В.Дэй. Работы вядомага разьбіра па дрэве Б.Васількова не раз упрыгожвалі інтэр'ер салона. Мясцовы бард Эм.Бартош крапаў душы прысутных слезамі пад гітару.

Сапраўдным адкрыццём салона сталі вершы Г.Лапаціна, супрацоўніка Веткаўскага музея народнай творчасці. Цэнтральная гарадская бібліятэка імя А.Герца на выпусціла ў свет першы зборнік вершаў паэта "Без нисел і дат" з прадмовай Ю.Фатнева.

Нядаўна госцем літаратурнага салона быў вядомы

беларускі паэт, наш земляк М.Башлакоў. Зараз ён жыве і працуе ў Мінску. Міхась прадставіў сваю паэму "Як слёзы горкія Айчыны".

Пасля творчых летніх канікул аднавіліся "Сустрэчы на Замкавай". Госцем апошніх "Сустрэч" была гомельская паэтка і прэзіт, член Саюза пісьмнікаў Беларусі, настаўніца і проста вельмі прыемная жанчына Т.Мальчанка. У кастрычніку ёй споўнілася 50 гадоў. Юбілярка прымала віншаванні, чытала свае вершы, пераклады, расказвала аб сваёй творчай дзейнасці.

Ніна ЛІТВИНАВА

Гомель

P.S. Праспект Леніна, на якім знаходзіцца бібліятэка, раней называўся вуліцай Замкавай.

МУЗЕЙНАЯ АФІША

У другой дэкадзе лістапада ў Дзяржаўным музеі гісторыі Вялікай Айчыннай вайны адбудзецца адкрыццё выставы "Нам засталася спадчына". Экспазіцыя выставы ствараецца на аснове дакументаў, што захоўваюцца ў фондах музея, яна прысвечана 60-летнім юбілярам нашай літаратуры: Янку Купалу, Якубу Коласу, Пімену Панчанку, Максіму Танку, Янку Брылю. Мінчукі, наведваўшы новую экспазіцыю, даведваюцца шмат новага, звязанага з творчасцю нашых "літаратурных зуброў" у гады Вялікай Айчыннай вайны.

Дзяржаўны музей гісторыі літаратуры ў хуткім часе запрасіць наведнікаў на выставу, прысвечаную жыццю і творчасці Пімена Панчанкі.

У Літаратурным музеі Янкі Купалы ў лістападзе адкрыецца выстава "Віленскія постаці".

Музей Якуба Коласа распачаў лістапад месяц традыцыйнымі "каласавінамі", што адбыліся 3-га і 4-га лістапада. У гэтым жа месяцы таксама мяркуецца адкрыццё выставы ў Ластку, прысвечанай творчасці Якуба Коласа, і найперш, аднаму з лепшых яго твораў "Сымон-музыка".

A.P.

"І ПЯЮ Я ПЕСНЮ ДЛЯ ЦЯБЕ..."

Адб'яву з творчага вечара вучаніцы 10 "А" класа СШ № 21 горада Баранавічы я вырашыў захаваць у сваім архіве і ўручыць ёй на новых будучых урачыстасцях як прафесійнага кампазітара. А называлася гэта мерапрыемства "І пяю я песню для цябе...", дзе таленавіта дзяўчына грала ўласную музыку, выконвала песні, для якіх асабіста "нарадзіла" мелодыі, прытым на свае ж вершы...

Актавая зала была паўноткай, людзі сядзелі, стаялі ўпрытык, была і дэлегацыя армян: як аказалася, у Ерэване ўжо выдадзены касеты Міры Несцяровіч на яе словы і музыку і ў яе ж выкананні.

Актыўны ўдзел у гэтай вечарыне прыняў ВІА "Акварэль" на чале з яго выдатным кіраўніком Анатолем Міхалкам. Як сведчыла сама Міра Несцяровіч, гэта ён "вінаваты" ў яе творчых здабытках.

Міхась МАЛІНОЎСКИ
Баранавічы

Пачалася падпіска на першае паўгоддзе 1998 года.

Чытайце і выпісвайце "Культуру", і яна стане Вашай надзейнай спадарожніцай, сяброўкай і дарадчыцай у імклівым віры жыцця!

З новага года на "Культуру" будзе афармляцца асобная падпіска для індыўідуальных чытачоў і арганізацый.

Падпісны індэкс "Культуры" для індыўідуальных падпісчыкаў — 63875, кошт на 1 месяц — 12 тысяч рублёў, на 3 месяцы — 36 тысяч рублёў, на паўгода — 72 тысяч рублёў.

Падпісны індэкс "Культуры" для ведамаснай падпіскі — 63300, кошт на 1 месяц — 16 тысяч рублёў, на 3 месяцы — 48 тысяч рублёў, на паўгода — 96 тысяч рублёў.

Я чытаю і выпісваю "К"!

Ф. РД-1

Міністэрства сувязі і інфарматыкі Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету

К КУЛЬТУРА

Індэкс выдання

Колькасць камплектаў

На 19 97 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куды

(паштовы індэкс)

(адрас)

Каму

(прозвішча, ініцыялы)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТАЧКА

на газету

ПВ месца літар

К КУЛЬТУРА

Індэкс выдання

Кошт	падпіскі	руб.	кап.	Колькасць камплектаў
	пераадрасоўкі	руб.	кап.	

На 19 97 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куды

(паштовы індэкс)

(адрас)

Каму

(прозвішча, ініцыялы)

Панядзелак,
10 лістападаБеларускае
тэлебачанне

7.30 Ранішні казёль.
7.45 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
7.50 "Адлюстраванне".
Дак. фільм.
8.00 Рэзананс.
8.50 "Тэлебарометр". Пра-
гноз надвор'я.
9.00 Здароўе. Як нара-
дзіць здаровае дзіця.
9.30 Эканаміст.
9.40 "Нязнайка ў Сонеч-
ным гарадку". Мультфіль-
м — 3-ці.
10.35 Тэлевізійны Дом кі-
но. Другі фестываль акцё-
раў кіно "Старары" (г. Ки-
еў).
11.00 Цёмны пакой. "Дзіў-
ная справа".
11.30 М. Яроманка, Н. Ба-
ндарчук, Н. Белавосіца-
ва ў тэлевізійным маст.
фільме "Чырвоная і чор-
ная". 1-я серыя.
12.35 Люстэрка. Праграма
для жанчын.
13.00 — 13.10 Навіны.
15.00 Навіны.
15.15 Відэакурс нямецкай
мовы. Перадача 7-я.
15.35 Тэлебачанне — шко-
ле. Гісторыя Беларусі. 8-
ы клас. Асета і культура
Беларусі ў канцы XVIII —
першай палове XIX ст.
16.10 "На добры лад". Пе-
радача з Брэста.
16.30 Гасці ў дом. Нава-
колле Беларусі ў экалагіч-
най сістэме планеты.
17.00 Музычны антракт.
17.10 Параграф. Рынак працы.
17.45 Эканаміст.
17.55 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
18.00 Навіны (з сурдапе-
ркладам).
18.20 М. Яроманка, Н. Ба-
ндарчук, Н. Белавосіца-
ва ў тэлевізійным маст.
фільме "Чырвоная і чор-
ная". 1-я серыя.
19.25 Тэма дня.
19.40 Тэлевізійны Дом кі-
но. І нацыянальны фести-
валь Беларускай культуры.
20.05 Крымінальная хроні-
ка.
20.25 Музычны антракт.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.50 Фільматэка. Л. Касаткі-
на ў маст. фільме "Душа".
23.10 Канцэрты сезон. Джа-
завы ансамбль С. Аляксан-
дэра і Д. Бударына.
23.50 Навіны.

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00,
0.35 Навіны.
8.15 "Дзяўчына па імені
Лёс".
9.00 Поле цудаў.
10.00 Здароўе.
10.30 Угадай мелодыю.
11.15 Праграма "Разам".
14.20 "Чароўныя гісторыі".
"Прынц і жабрак". Мауль-
тсерыял.
14.45 Марафон-15.
15.05 Зорная гадзінка.
15.40 "Касмічная паліцыя".
Фантастычны серыял.
16.05 ... Да шаснаццаці і
старэй.
16.30 "100 гадоў прыгод".
17.20 "Дзяўчына па імені
Лёс".
18.00 Надвор'е.
18.10 Гадзінка пік.
18.35 Угадай мелодыю.
19.00 Панядзелак з Позне-
рам. Праграма "Чалавек у
масцы".
19.45 Добрай ночы, малы-
шы!
20.00 Час.
20.40 Марк Бернес у дэ-
тэктыве "Справа № 308".
22.20 Песня-97.
23.05 Сяргей Ніканенка ў
міліцэйскім бавёку "Шос-
ты".

Расія

7.00, 10.00, 16.00, 19.00,
22.00 Весткі.
7.20 С. Жыгуноў і Д. Ха-
рацян у тэлесерыяле "Ка-
ралева Марго". 1-я серыя.
8.40 Грошы.
8.55 Тавары — поштай.
9.05—10.20 "Санта-Барба-
ра".
13.30 Леў Свэрдлін і Марк
Бернес у фільме "Начны
патруль".
15.10 Графаман.
15.20 Лепш не бывае.
15.25 Экспавеснік.
15.30 На парозе стагод-
дзя.
16.20 Праваслаўны кален-
дар.
16.25 "Санта-Барбара".
17.15 Дак. экран. "Гісто-
рыя адной падзеі".
17.30 С. Жыгуноў і Д. Ха-
рацян у тэлесерыяле "Ка-
ралева Марго". 1-я серыя.
19.25 Падрабязнасці.
19.45 Канцэрт, прысвечаны
дню міліцыі.
23.30 Дзяжурная часць.
23.45 Прагноз надвор'я.
23.50—0.18 Лёсцыца ў не-
ба.

Канал "Культура"

7.00 Музычны экспромт.
"Кумарэйкі".
7.15, 13.00, 20.00, 23.00
Навіны культуры.
7.30 Старое танга. Пра-
грама А. Бялінскага.
8.00 Фармат. Майстэр-

ства дызайна.
8.20 "Зоркі ў Крамлі". А.
Абразцова.
9.00, 11.00, 15.00, 17.00 На-
віны.
9.05 "Пад засенню дру-
жних муз" І. Дамітрыеў.
9.25 І. Ільінскі пра С. Мар-
шака.
10.10 А. С. Пушкін. "Яўге-
ній Анегін". Глава 3-я. Чы-
тае С. Юрскі.
10.50 "Відэапазіцыя". Ганна
Ахматава.
11.05 ЖЗЛ. Рылееў.
11.30 "Вясёлыя рабаты".
Маст. фільм.
13.15 Эоп. "Ліса і вінаград".
15.05 Пілігрым.
15.35 "Чэлэнджэрс". Серы-
ял.
16.00 Падарожжа ў часе.
Праграма Ю. М. Лотмана з
цыкла "Размовы аб рускай
культуры". Перадача 6-я.
16.45 Культура гарадоў
свету. Па Вялікабрытаніі.
Частва 1-я.
17.05 "2003 год". Да 300-
годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.15 Планета навін.
17.45 Скарбы Пецярбур-
га. Эрмітаж.
18.00 Лукамор'е.
18.20 "Падзенне дынастыі
Раманавых". Дак. фільм.
18.35 Леў Талстой. "Што
ёсць я?".
20.20 "Мёртвыя душы".
Маст. фільм. 3-я серыя.
21.40 Фасады ў керунах
балконаў.
22.00 "Ідэя ўлады... улада
ідэя". Дак. фільм. 1-я серыя.
23.20 Музычны экспромт.

НТБ

5.00, 9.00 Сёння раніцай.
8.05 Серыял "Круты Уо-
кер: правасуддзе па-тэх-
аску".
9.45 "Усяго" з Віктарам
Шандаровічам.
10.00 "Доктар Куін, жанчы-
на-ўрач".
11.00, 13.00, 15.00 Сёння
ўдзень.
11.20 Стары тэлевізар.
13.20 Майкл Ёрк і Рэйчэл
Уорд у меладраме "Шыро-
кае Саргасова мора"
(ЗША—Аўстралія).
15.30 Праграма для дзя-
цей "Вуліца Сезам".
16.00 Дак. фільм "Знікшыя
цывілізацыі". Фільм дзея-
ты "Месапатамія" (Кана-
да—ЗША).
16.50 Крымінал.
16.55 У запас.
17.10 Дыстанцыя.
17.40 Футбольны клуб.
18.00, 21.00 Сёння ўвеча-
ры.
18.40 Герой дня.
19.00 Прыгодніцкі бавёк
"Па краі бездані" (ЗША).
21.45 "Доктар Куін, жанчы-
на-ўрач".
22.35 Сённячка.
23.00 Сёння апоўначы.
23.25 Сінеманія: усё пра
кіно.

8-ы канал

18.00 Для дзяцей. "Сва-
вольнікі".
18.30 Праграма Кенета
Копланда.
19.00 Серыял "Сірэны".
19.45 Азбучка "Новы Эдэм".
20.15 Вечарніца.
20.30 Серыял "Касмічны
патруль".
22.00 Дэтэктыў па паня-
дзелках... Маст. фільм.
"Даверанасць".

Чытачы нашай газеты настолькі
упадабалі "фотавакно" ў тэлеазгор-
тцы, што ў сваіх вандароўках па свеце,
яны глядзяць на замежныя дзівосы, як
на магчымыя сюжэты для "Глядзі
гэта".

Сведчанне таму і фотаздымак
Юрыя Акудовіча, які ён зрабіў у Мон-
тэ-Карла адмыслова для "Рэвалюцый-
нага" нумара "Культуры".
Дарэчы, назва гэтага помніка —
"Дыстылятар".

Аўторак,
11 лістападаБеларускае
тэлебачанне

7.30 Ранішні казёль.
7.45 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
7.50 "Крылатая асяля".
Мультфільм.
8.00 Навіны.
8.10 Вясюльцы. Кляцкі раён.
8.40 "Дом для Кузэк".
Мультфільм.
9.00 Тэлебачанне — шко-
ле. Гісторыя Беларусі.
Асета і культура Беларусі
ў канцы XVIII — першай
палове XIX ст.
9.30 Эканаміст.
9.40 "Уся справа ў канель-
шы". Забаўляльна-пазна-
вальная гульня-віктарына.
10.10 "Футрачка для хмар-
кі". Мультфільм.
10.20 "Залатыя ключы". Тэле-
фестываль-народна-творчэ-
сці. "Чароўная і чорная".
2-я серыя.
12.05 Чацвёртае вымярэн-
не. Матацыклістычны фана-
ты, ці Беларускія байкеры.
12.30 Акалада. Музычна-
забаўляльная праграма.
13.00—13.10 Навіны.
15.00 Навіны.
15.15 "Навустан". Ансамбль
"Сірэны" Юрыя Кампазітары
(ДМШ № 1 г. Мінска).
16.00 Тэлебачанне — шко-
ле. Беларуская літаратура.
7-ы клас. Сяргей Грахоў-
скі. "Чалавек патрэбна не
слова...".
16.30 Гарады і людзі. Бе-
ларусы ў Сібіры.
17.00 Музычны антракт.
17.10 Урок Наталлі Нава-
жылавай.
17.45 Эканаміст.
17.55 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
18.00 Навіны (з сурдапе-
ркладам).
18.20 "Чырвоная і чорная".
Тэлевізійны пацсерыялны
маст. фільм. 2-я серыя.
19.25 Тэма дня.
19.40 Верткаль. Адзін
дзень са старэйшай Гро-
дзенскага райвыскамома
М. В. Камароў.
20.05 Музыка без межаў.
Музычна-інфармацыйная
праграма.
20.30 Восем — работ восьм.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.50 Н. Андрэйчанка і І. Ка-
салеўскі ў шырокаэкраным
маст. фільме "Даруй".
23.15 Трэці тайм.
23.45 Навіны.
23.55 Футбол. Чэмпіянат Бе-
ларусі. "Нёман" (Гродна) —
"Дынама" (Мінск). 2-і тайм.
Перадача з Гродна.

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00
Навіны.
8.15 "Дзяўчына па імені Лёс".
9.00 Праграма У. Познера
"Чалавек у масцы".
9.40 Смехаланарама. Вя-
дучы — Я. Петрасян.
10.15 Дамашняя бібліятэ-
ка.
10.30 Угадай мелодыю.
11.15 Праграма "Разам".
14.20 "Чароўныя гісторыі".
"Прынц і жабрак". Мульт-
серыял.
14.45 Квар'этэ "Вясёлая
квартанія".
14.55 Шчаслівы выпадок.
15.40 "Касмічная паліцыя".
Фантастычны серыял.
16.05 ... Да шаснаццаці і

старэй.
16.30 "100 гадоў прыгод".
17.20 "Дзяўчына па імені
Лёс".
18.00 Надвор'е.
18.10 Гадзінка пік.
18.35 Угадай мелодыю.
19.00 Эльдэр Рэзанаў у
праграме "Тэма".
19.45 Добрай ночы, малы-
шы!
20.00 Час.
20.35 Праграма перадач.
20.40 Фільм Эльдара Ра-
занава "Жорсткі раманс".
23.20 Хакэй. Еўраліга.
"ТПС" (Фінляндыя) — "Тар-
педа" (Яраслаўль).

Расія

7.00, 10.00, 16.00, 19.00,
22.00 Весткі.
7.20, 23.15 Дзяжурная часць.
7.35 "Каралева Марго". 2-
я серыя.
8.30 Грошы.
8.50 Гандлёвы дом.
8.55 Тавары — поштай.
9.05 "Санта-Барбара".
9.30 Эканаміст.
9.40 Дзіцячы сванс. Муль-
ціклуб.
10.15 Абідок.
10.50 "Чырвоная і чорная".
3-я серыя.
11.55 Відэама-нявідзіма.
13.00—13.10 Навіны.
15.00 Навіны.
15.15 Відэакурс нямецкай
мовы. Перадача 8-я.
15.35 "8х8". Інфармацый-
на-забаўляльная прагра-
ма для старшакласнікаў у
прамысловай эфіры.
16.00 "Самы маленькі
гном". Мультфільм.
16.30 Гасці ў дом. Мост.
17.00 Музычны антракт.
17.10 Марсавы пошты. Му-
зычна-забаўляльная пра-
грама.
17.45 Эканаміст.
17.55 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
18.00 Навіны (з сурдапе-
ркладам).
18.20 "Чырвоная і чорная".
3-я серыя.
19.25 Тэма дня.
19.40 Цёмны пакой. "Дак-
ладна".
20.05 Ток-шоу "Тэма мая
праца". Старшыня калігаса.
Да дня работнікаў сельскай га-
сподаркі і перапрацоўчай прамы-
словасці.
20.30 Аўтапарк.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.50 Ю. Багатыроў, А.
Саланіцын, С. Шакураў у
маст. фільме "Свой сярэд
чужых, чужы сярэд сваіх".
23.25 Каралеўскае пала-
ванне.
0.05 Навіны.
0.15 "Эмануэль і ўсе, ўсе,
усе". Спектакль тэатра
КВЗ Днепрапятроўскага
дзяржаўнага ўніверсітэта.
Эрмітаж.

Канал "Культура"

7.00 Музычны экспромт.
"Наўгародскія замалёўкі".
7.15, 13.00, 20.00, 23.00
Навіны культуры.
7.35 "Мёртвыя душы".
Маст. фільм. 3-я серыя.
9.00, 11.00, 15.00, 17.00
Навіны.
9.05 "Пад засенню дру-
жних муз". Д. Веневіцкінаў.
9.25 "Падзенне дынастыі
Раманавых". Дак. фільм.
10.35 Леў Талстой. "Што
ёсць я?".
11.30 "Цырк". Маст. фільм.
13.15 "2003 год". Да 300-
годдзя Санкт-Пецярбурга.
13.25 Планета навін.
13.55 Скарбы Пецярбурга.
Эрмітаж.
14.10 "Легенды Вялікага...".
Перадача 5-я.
15.05 Ноў-хаў. Талечасо-
піс.
15.35 "Чэлэнджэрс". Серыял.
16.00 "Падарожжа ў часе".
Праграма Ю. М. Лотмана з
цыкла "Размовы пра рускую
культуру". Перадача 7-я.
16.45 "Культура гарадоў
свету". Па Вялікабрытаніі.
Частва 2-я.
17.05 "2003 год". Да 300-
годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.10 "Рускія маэнткі".
17.35 Тэатральная правін-
цыя.
18.00 Лукамор'е.
18.30 "Турксіб". Дак. фільм.
19.25 "Рэвіём". Скульптар
Вадзім Сідур.
20.20 "Мёртвыя душы".
Маст. фільм. 4-я серыя.
21.40 Над готыкай дахаў.
22.00 "Ідэя ўлады... улада
ідэя". Дак. фільм. 2-я серыя.
23.20 Музычны экспромт.

НТБ

5.00, 9.00 Сёння раніцай.
8.05 Серыял "Круты Уо-
кер: правасуддзе па-тэхаску".
9.15 Дог-шоу. Я і мой са-
бака.
9.45 Лялькі.
10.00 "Доктар Куін, жанчы-
на-ўрач".
11.00, 13.00, 15.00 Сёння
ўдзень.
11.20 Стары тэлевізар.
13.20 Меладрама "8 се-
кунд" (ЗША).
15.30 Праграма для дзя-
цей "Вуліца Сезам".
16.00 Дак. серыял "Знікшыя
цывілізацыі". "Эгейскае мора"
(Канада—ЗША).
16.50 Крымінал.
16.55 У запас.
17.10 Дыстанцыя.
17.40 Футбольны клуб.
18.00, 21.00 Сёння ўвеча-
ры.
18.40 Герой дня.
19.00 Клаўс Кінскі ў пры-
годніцкім фільме Вернера
Херцага "Зялёная кобра"
(Германія).
21.45 "Доктар Куін, жанчы-
на-ўрач".
22.35 Сённячка.
23.00 Сёння апоўначы.
23.25 Таніс. Чэмпіянат све-
ту ў Гановеры.
23.40 Меладрама Л. Кава-
ні "Дзе вы? Я тут" (Італія).

8-ы канал

18.00 Для дзяцей. "Сва-
вольнікі".
18.30 Праграма К. Коплан-
да.
19.00 Серыял "Сірэны".
19.45 Запаведнік даікай
прыроды. Аўстралія.
20.15 Вечарніца.
20.30 Маст. фільм "Спі-
ралі". 1-я серыя.
21.45 Служба беспяспекі.
22.00 Тэхнабанк прадстаў-
ляе... Зоркі на экране... А.
Збруеў у маст. фільме
"Кроў за кроў".

Серада,
12 лістападаБеларускае
тэлебачанне

7.30 Ранішні казёль.
7.45 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
7.50 "Лёгкі хлеб". Мульт-
фільм.
8.00 Навіны.
8.10 Сядзіба. Праграма
для дачнікаў.
8.30 "Дадабай і будзель-
нік". Мультфільм.
8.40 Тараб'яктыў.
9.00 Тэлебачанне — шко-
ле. Беларуская літарату-
ра. 7-ы клас. Сяргей Гра-
хоўскі. "Чалавек патрэб-
на не слова...".
9.30 Эканаміст.
9.40 Дзіцячы сванс. Муль-
ціклуб.
10.15 Абідок.
10.50 "Чырвоная і чорная".
3-я серыя.
11.55 Відэама-нявідзіма.
13.00—13.10 Навіны.
15.00 Навіны.
15.15 Відэакурс нямецкай
мовы. Перадача 8-я.
15.35 "8х8". Інфармацый-
на-забаўляльная прагра-
ма для старшакласнікаў у
прамысловай эфіры.
16.00 "Самы маленькі
гном". Мультфільм.
16.30 Гасці ў дом. Мост.
17.00 Музычны антракт.
17.10 Марсавы пошты. Му-
зычна-забаўляльная пра-
грама.
17.45 Эканаміст.
17.55 "Музычная абойма".
Беларускі хіт-парад.
18.00 Навіны (з сурдапе-
ркладам).
18.20 "Чырвоная і чорная".
3-я серыя.
19.25 Тэма дня.
19.40 Цёмны пакой. "Дак-
ладна".
20.05 Ток-шоу "Тэма мая
праца". Старшыня калігаса.
Да дня работнікаў сельскай га-
сподаркі і перапрацоўчай прамы-
словасці.
20.30 Аўтапарк.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.50 Ю. Багатыроў, А.
Саланіцын, С. Шакураў у
маст. фільме "Свой сярэд
чужых, чужы сярэд сваіх".
23.25 Каралеўскае пала-
ванне.
0.05 Навіны.
0.15 "Эмануэль і ўсе, ўсе,
усе". Спектакль тэатра
КВЗ Днепрапятроўскага
дзяржаўнага ўніверсітэта.
Эрмітаж.

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00,
23.55 Навіны.
8.15 "Дзяўчына па імені
Лёс".
9.00 Эльдэр Рэзанаў у
праграме "Тэма".
9.40 У свеце жывёл.
10.15 Дамашняя бібліятэ-
ка.
10.25 Джэнтльмен-шоу.
11.15 Праграма "Разам".
14.20 "Чароўныя гісторыі".
"Гарбун сабора Парыж-
скай Багародзіцы". Мульт-
серыял.
14.45 "Класная кампанія".
15.15 Кліч джунгляў.
15.40 "Касмічная паліцыя".
Фантастычны серыял.
16.05 ... Да шаснаццаці і
старэй.
16.30 "100 гадоў прыгод".
17.20 "Дзяўчына па імені
Лёс".
18.00 Надвор'е.
18.10 Гадзінка пік.
18.35 Леанід Яромольнік у
тэлегульні "Залатая ліка-
манка".
19.10 Чалавек і закон.
19.45 Добрай ночы, малы-
шы!
20.00 Час.
20.35 Праграма перадач.
20.40 Харысан Форд у тры-
леры Рамана Паланскага
"На мяжы вар'яцтва".
22.55 Прэс-клуб.
0.05 Праграма перадач.
0.10 Начныя цэні. Псіка-
лагічны дэтэктыў "Цень".

Расія

7.00, 10.00, 16.00, 19.00,
22.00 Весткі.
7.20, 23.15 Дзяжурная
часць.
7.35 "Каралева Марго". 3-
я серыя.
8.30 Грошы.
8.50 Гандлёвы дом.
8.55 Тавары — поштай.
9.05—10.20 "Санта-Барба-
ра".
13.30 Эсрат Гарын і Анатоль
Папанав у фільме "Вясёлыя
распавядкі дзі".
15.10 Графаман.
15.20 Лепш не бывае.
15.25 Экспавеснік.
15.30 Залатая карта Расіі.
16.20 Праваслаўны кален-
дар.
16.25 "Санта-Барбара".
17.15, 23.30 Прагноз на-
двор'я.
17.20 Лукамор'е.
17.40 Дакументальны эк-
ран. "Гісторыя адной па-
дзеі".
17.55 "Каралева Марго".
3-я серыя.
19.25 Падрабязнасці.
19.40 Нацыянальны інта-
рэс.
20.15 Аль Пачына ў філь-
ме "Нацяжарт" (ЗША).
21.50 Мой Пушкін.
22.20 Сячасова.

Канал "Культура"

7.00, 10.00, 16.00, 19.00,
22.00 Весткі.
7.20, 23.15 Дзяжурная
часць.
7.35 "Каралева Марго". 3-
я серыя.
8.30 Грошы.
8.50 Гандлёвы дом.
8.55 Тавары — поштай.
9.05—10.20 "Санта-Барба-
ра".
13.30 Эсрат Гарын і Анатоль
Папанав у фільме "Вясёлыя
распавядкі дзі".
15.10 Графаман.
15.20 Лепш не бывае.
15.25 Экспавеснік.
15.30 Залатая карта Расіі.
16.20 Праваслаўны кален-
дар.
16.25 "Санта-Барбара".
17.15, 23.30 Прагноз на-
двор'я.
17.20 Лукамор'е.
17.40 Дакументальны эк-
ран. "Гісторыя адной па-
дзеі".
17.55 "Каралева Марго".
3-я серыя.
19.25 Падрабязнасці.
19.40 Нацыянальны інта-
рэс.
20.15 Аль Пачына ў філь-
ме "Нацяжарт" (ЗША).
21.50 Мой Пушкін.
22.20 Сячасова.

22.25 Добрай вечар.
23.40 — 0.08 Лёсцыца ў не-
ба.

Канал "Культура"

7.00 Музычны экспромт.
"Сум па класіцы".
7.15, 13.00, 20.00, 23.00
Навіны культуры.
7.35 "Мёртвыя душы".
Маст. фільм. 4-я серыя.
9.00, 11.00, 15.00, 17.00
Навіны.
9.05 "Пад засенню дружных
муз". М. Языкоў.
9.25 "Турксіб". Дак. фільм.
10.20 "Рэвіём". Скульп-
тар Вадзім Сідур.
11.05 "Волга-Волга". Маст.
фільм.
13.15 "2003 год". Да 300-
годдзя Санкт-Пецярбурга.
13.20 "Рускія маэнткі".
13.45 Тэатральная правін-
цыя.
14.10 "Легенды Вялікага...".
Перадача 6-я.
15.05 "Хто мы?" Жаночы
твар Паці.
15.45 "Чэлэнджэрс". Серы-
ял.
16.10 "Падарожжа ў часе".
Праграма Ю. М. Лотмана з
цыкла "Размовы пра рускую
культуру". Перадача 8-я.
16.45 "Культура гарадоў
свету". Архітэктура брытан-
скіх гарадоў. Бірмінгем.
17.05 "2003 год". Да 300-
годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.10 "Акадэмія спорту".
Бодзібілдинг.
17.30 "Разом і пэндза-
лем". Жываліс Імпрэсіяні-
стаў. Сэзан.
18.00 Лукамор'е.
18.30 "Метамарфозы Юржа-
га перыяду". Відэафільм.
19.20 "Царская ложа". Г.
Уланова.
20.20 "Мёртвыя душы".
Маст. фільм. 5-я серыя.
22.00 "Ідэя ўлады... улада
ідэя". Дак. серыял. 3-я се-
рыя.
23.20 Музычны экспромт.

НТБ

5.00, 9.00 Сёння раніцай.
8.05 Мерыял "Круты Уо-
кер: правасуддзе па-тэх-
аску".
9.15 Тэлегульні "Зразум-
мей мяне".
9.45 Кнопка-плюс.
10.00 "Доктар Куін, жанчы-
на-ўрач".
11.00, 13.00, 15.00 Сёння
ўдзень.
11.20 Стары тэлевізар.
13.15 "Асяроддзе". Экалагі-
чная праграма.
13.30 Ж. Прахараў і А.
Саланіцын у вострасюжэ-
ным фільме Л. Качарана
"Адзін шанс з тысяч".
15.20 Праграма для дзя-
цей "Вуліца Сезам".<

Канал "Культура"

7.00 Музычны экспромт. "Фальклор Еўропы".
7.15, 13.00, 20.00, 23.00 Навіны культуры.
7.35 "Мёртвыя душы". Маст. фільм. 5-я серыя.
9.00, 11.00, 15.00, 17.00 Навіны.
9.05 "Пад сёння дружных муз". Е. Распалына.
9.25 "Метамафозы Юр-скага перыяду". Дак. фільм.
10.15 "Царская ложа". Г. Уланова.
11.05 "Вячэрніцае і прыкладное мастацтва". Сярэбраны баль у Эрмітажы.
11.30 "Светлы шлях". Маст. фільм.
13.15 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
13.20 "Акадэмія спорту". Бодзібілдзінг.
13.40 "Разом і пэндзлем". Жывапіс імпрэсіяністаў. Сэзон.
14.10 "Легенды Вялікага...". Перадача 7-я.
15.05 Руская мова.
15.35 "Чаленджэрс". Серыял.
16.00 "Падарожжа ў часе". Праграма Ю. М. Лотмана з цыкла "Гутаркі аб рускай культуры". Перадача 9-я.
16.45 "Культура гарадоў свету". Сярэднявечны горад Чычэстэр.
17.05 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.10 "Баль у Царскім Сяле". Мая Плісцкая.
18.00 Лукамор'е.
18.20 "Судзішнне операй". В.-А. Моцарт. "Дон Жуан".
19.15 За пырскамі алмазных струменяў!
20.20 Серыял "Берлін. Аляксандрплац".
22.00 "Ідэя ўлады... улада ідэя". Дак. серыял. 4-я серыя.
23.15 Музычны экспромт.

НТБ

5.00, 9.00 Сёння раніцай.
8.05 Серыял "Круты Уокер: правадзідзе па-тэхаску".
9.15 Тэлегульня "Зразумей мяне".
9.45 "Катавасія". Прыгодніцкі серыял.
10.00 "Доктар Куін, жанчына-ўрач".
11.00, 13.00, 15.00 Сёння ўдзень.
12.00 Стары тэлевізар.
13.20 В. Гамаў у трагікамеды Дзіна Рызі "Дарат тата" (Італія-Францыя-Канада).
15.20 Праграма для дзяцей "Вуліца Сезам".
15.50 "Каханне і тайны Сансэ-Бі" (ЗША). 2-я серыя.
16.40 Дак. серыял. "Дзікая прырода" (Вялікабрытанія). 2-я серыя "Кароль-рыбалоў".
17.10 У запас.
17.20 Крымінал.
17.30 Хакейны клуб.
18.00, 21.00 Сёння ўвечары.
18.40 Герой дня.
19.00 Баявік "Смяротны удар" (ЗША).
21.45 "Доктар Куін, жанчына-ўрач".
22.35 Сянецка.
23.00 Сёння апоўначы.
23.25 Тэніс. Чэмпіянат свету ў Гановеры.
23.40 Драма "Атэль Люкс" (Румынія).

ТБ-6 Масква

6.05 Мультифільм "Адзакіны Робін Гуд".
6.20, 7.25, 13.15, 15.40, 16.35 Тэлемагасін "Дзякуй за пакулку".
6.35, 23.45, 0.50 Дыск-канал.
7.05; 23.30 Дарожны патруль.
7.20 Рэцэпты ад Цэптар.
7.45, 10.45, 13.45 Апэка.
8.00, 11.00, 14.00, 23.15 ТСН-6.
8.15 Ток-шоу "Маё кіно" з Аляксандрам Алейнікавым.
9.05 Нью-Йорк, Нью-Йорк.
9.40 Серыял "Хронікі маладога Індыяны Джонса".
11.10 Л. Аліўе ў фільме "Канфрансё" (Вялікабрытанія).
13.05, 0.30 Знак якасці.
14.10 Л. Гурчанка ў камеды "Любімая жанчына механіка Гаўрылава".
16.05 Серыял "Філіпер II".
17.20 Нью-Йорк, Нью-Йорк.
17.50 Серыял "Грэйс у агні III".
18.25 Тыя Хто.
19.00 Серыял "Хронікі маладога Індыяны Джонса".
20.00 Навіны дня.
20.25 Ток-шоу "Зрэбі крок".
21.25 О. Хасі, Б. Ланкастр у меладрэме "Ювельная паўка" (Італія-Канада).

8-ы канал

18.00 Для дзяцей "Свавольнікі".
18.30 Праграма Кенета Копланда.
19.00 Серыял "Сірэны".
19.45 Запаведнік дзікай прыроды. Танзанія.
20.15 Вечарніца.
20.30 Маст. фільм "Спіраль". 3-я серыя.
21.45 Музычны канверт.
22.30 Маст. фільм "Дэнік наркамана".

Пятніца, 14 лістапада

Беларускае тэлебачанне

7.30 Ранішні калітэй.
7.45 "Музычная абойма". Беларускі хіт-парад.
7.50 "Помнікі". Дак. фільм.
8.00 Навіны.
8.10 "Тэлебарометр".
8.20 Бархатны сезон. Музычна-забаўляльная праграма.
8.50 "Верабейчык". Мультифільм.
9.00 Тэлебачанне — школы. Беларуская літаратура. 8-ы клас. "Ад імя народа. Францішак Багушэвіч і яго творчасць".
9.30 Эканаміст.
9.40 Роднае слова. Кнігазбор.
10.10 "Мы — дзеці". Беларускі фонд сацыяльнай падтрымкі дзяцей і падлеткаў.
10.45 "Як Знайка лавіць шар прыдумай", Мультифільм.
11.10 "Чырвоная і чорная". Маст. фільм. 5-я серыя (ВМЗ).
12.20 Зорная ростань.
13.00—13.10, 15.00 Навіны.
15.15 Відэакурс нямецкай мовы.
15.35 "Верашок". "Плюх і Пліх". Мультифільм.
16.05 "Пераходкі". Праграма для падлеткаў.
16.30 Наваколле. Аздаўленне беларускіх дзяцей у Даніі.
17.00 Музычны антракт.
17.10 "Салдаткі". Дак. фільм Беларускага тэлебачання.
17.45 Эканаміст.
17.55 "Музычная абойма". Беларускі хіт-парад.
18.00 Навіны (з сурдаперакладам).
18.20 "Чырвоная і чорная". 5-я серыя.
19.30 Тама дня.
19.45 "Спектр. Галерэя XX стагоддзя". Сучаснае мастацтва ў Гродне.
20.05 "У джэце толькі дзяўчаты". Забаўляльная праграма.
20.30 Восень — работ во сем.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.50 Л. Зайцава і М. Конаў у маст. фільме "Дзень добры і быў бы".
23.25 Хакей. Кантынентальны кубак. "Палімір" (Наваполацк) — "Юніерс" (Рыга). 3-ці перыяд.
0.15 Акалада. Музычна-забаўляльная праграма.

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.20 Навіны.
8.15 "Дзяўчына па імені Лёс".
9.05 Клуб падарожнікаў.
9.50 Хатняя бібліятэка.
10.20 Іграй, гармонік любі!
11.15 Праграма "Разам".
14.20 Фільм-казка "Агонь, вада і медныя трубы".
15.55 "Вуліца Сезам".
16.25 Музычная праграма "50х50".
17.20 "Дзяўчына па імені Лёс".
18.05 Надвор'е.
18.15 Здароўе.
18.45 Поле цудаў.
19.45 Добрай ночы, малышы!
20.00 Час.
20.35 Праграма перадач.
20.40 Вялікія сінхроні: дэ-тэктыў "Сулакіцэса з мірам, місіс Каломба".
22.35 Погляд.
23.35 Начная кіназала. Марына Зудзіна ў дэ-тэктыў "Сповідзь палюбоўніцы".
1.10 Праграма перадач.

Радзі

7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Весткі.
7.20, 23.15 Дзяжурная частка.
7.35 "Каралева Марго". Тэлесерыял.
8.30 Грошы.
8.50 Гандлёвы дом.
8.55 Тавары — поштай.
9.05—10.20 "Санта-Барбара".
13.30 Мікіта Міхайлаў і Савелій Крамарэў у фільме "Прыгоды Кроша".
15.00 "Ляцелі два вярблюды". Мультифільм.
15.10 Графаман.
15.20 Лепш не бывае.
15.25 Экспрэс.
15.30 Парламентарый.
16.20 Праваслаўны календар.
16.25 "Санта-Барбара".
17.15, 23.30 Прагноз надвор'я.
17.20 Лукамор'е.
17.40 Дак. экран. "Гісторыя адной падзеі".
17.55 "Каралева Марго".
19.25 Падрабязнасці.
19.45 Л-клуб.
20.20 Зусім сакрэтна.
21.15 Слабо?
21.50 Мой Пушкін.
22.20 Свечасова.
22.25 Добрае вечар.
23.35 "Рускі вальс". Песні А. Пахмутавай спявае

Субота, 15 лістапада

Беларускае тэлебачанне

7.00 Музычны экспромт.
7.15, 13.00, 20.00, 23.00 Навіны культуры.
7.30 Серыял "Берлін. Аляксандрплац".
9.00, 11.00, 15.00, 17.00 Навіны.
9.05 "Пад сёння дружных муз". К. Баюшэў.
9.25 "Судзішнне операй". В. А. Моцарт. "Дон Жуан".
10.35 "Культура і гісторыя". "Золата Рабушына-скі". Частка 2-я.
11.15 "Вясна". Маст. фільм.
13.15 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
13.20 "Баль у Царскім Сяле". Мая Плісцкая.
14.10 "Легенды Вялікага...". Перадача 8-я.
15.05 Паўдзінны на цуды.
15.35 "Чаленджэрс".
16.00 "Падарожжа ў часе". Праграма Ю. М. Лотмана з цыкла "Гутаркі аб рускай культуры". Перадача 10-я.
16.45 "Культура гарадоў свету". Садовая архітэктура Вялікабрытаніі.
17.05 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.50 "Дземя". Перадача аб мастацтве авангарда.
18.00 Лукамор'е.
18.40 "Вечар з...". Андрэй Вазнясенскі.
20.20 Серыял "Берлін. Аляксандрплац".
21.20 "Куміры". В. Меркур'еў.
22.00 "Ідэя ўлады... улада ідэя". Дак. серыял. 5-я серыя.
23.20 Музычны экспромт.

НТБ

5.00, 9.00 Сёння раніцай.
8.05 "Круты Уокер: правадзідзе па-тэхаску".
9.15 Свая гульня.
9.45 Крымінал. "Чыстасардэчнае прызнанне".
10.00 "Доктар Куін, жанчына-ўрач".
11.00, 13.00, 15.00 Сёння ўдзень.
11.20 Стары тэлевізар.
12.30 Час "Ч" з Вольгай Кучкай.
13.20 Мішэль Сімон, Джордж Вільсан і Жак Перан у меладрэме "Бланш" (Францыя).
15.20 Вуснамі дзіцяці.
15.30 Серыял "Каханне і тайны Сансэ-Бі" (ЗША). 3-я серыя.
16.40 Дак. серыял. "Дзікая прырода" (Вялікабрытанія). 3-я серыя "Воіны вясёлкі".
17.10 У запас.
17.20 Крымінал.
17.30 Футбольны клуб.
18.00, 21.00 Сёння ўвечары.
18.40 Герой дня.
19.00 Н. Румянцава і Н. Рыбніцаў у камеды "Дзяўчаты".
21.45 "Доктар Куін, жанчына-ўрач".
22.35 Сянецка.
23.00 У поўнач з Аляксандрам Герасімавым.
23.30 Тэніс. Чэмпіянат свету ў Гановеры.
23.45 Шоу Мікалая Фаменкі "Імперыя страці".
0.25 Зрэтынае шоу свету: "Эмануэль, свет жадае на-ў-3", "Эмоцыі".

ТБ-6

6.05 Мультифільм: "Залаты хлогнык", "Кацяроў".
6.35, 17.00, 24.00, 1.10 Дыск-канал.
7.05, 23.45 Дарожны патруль.
7.20, 9.05, 10.30, 13.25, 15.50 Тэлемагасін "Дзякуй за пакулку".
7.45, 10.45, 19.45 Апэка.
8.00, 11.00, 14.00, 23.30 ТСН-6.
8.15 Ток-шоу "Зрэбі крок".
9.40 Серыял "Хронікі маладога Індыяны Джонса".
11.10 А. Фіні ў фільме "Павесы" (Вялікабрытанія).
13.15, 0.50 Знак якасці.
14.10 Л. Гурчанка ў фільме "Рэцэпт яе маладоці".
16.05 Серыял "Філіпер II".
16.35 Тыя Хто.
17.50 Серыял "Грэйс у агні III".
18.25 Праграма "На злосць рэкордамі".
19.00 Серыял "Хронікі маладога Індыяны Джонса".
20.00 Навіны дня.
20.25 А. Міронаў, Я. Яўсцігееў у камеды "Невергадныя прыгоды Італьянцаў у Расіі".
22.30 Шоу Івана Дзямідава "Абоз".

8-ы канал

18.00 Для дзяцей. "Гарэзы".
18.30 Праграма Кенета Копланда.
19.00 Серыял "Сірэны".
19.45 Аэробіка "Новы Эдэм".
20.15 Вечарніца.
20.30 Маст. фільм "Спіраль". 4-я серыя.
22.00 Спорт-акціон.
22.30 Амар Шарыф у маст. фільме "Далёкія шатры".

20.10 Б.Лінда і Х.Янда ў фільме "Тата" (Польшча). 1-я серыя.
21.15 Каханне з першага погляду.
22.00 "Нябёсы залівае". Маст. фільм.
0.15 Праграма "А".
0.45 Ціхі дом. Праграма С. Шалахава.
1.10—2.04 Жывая калекцыя.

Канал "Культура"

9.00, 17.00 Навіны.
9.05 "Вандрукі і вандрункі", "Элодзі ў прыродзе". Дак. фільмы (Аўстралія).
9.30 "Дыяпазон", "Планета бур", Тэлефільм.
11.00 "Наўздагад" Канфрансё Г. Баскін.
11.30 "Хлеб, каханне і фантазія". Маст. фільм.
13.00, 21.00 Навіны культуры.
13.15 "Гурмэ". Руская кухня.
13.30 "Галасы старога дома". Відэафільм.
14.00 Тэлевізійная класіка. А. С. Пушкін. "Барыс Годуноў".
15.30 "Мы радасна жывём". Алена Юнгэр.
16.10 "Лёбнае месца". Андрэй Пятроў.
16.40 Фестывальныя навіны.
17.05 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.10 Блэф-клуб.
17.45 "Судзішнне операй". М. Мусаргскі. "Барыс Годуноў".
18.30 "Ідэя ўлады... улада ідэя". Дак. серыял.
19.30 "Слёзы капалі". Маст. фільм.
21.15 "Багем". Праграма аб зорках тэатра і кіно.
22.15 А. С. Пушкін. "Яўген Анежкін". 6-ы раздзел. Чытае С. Юрскі.
22.45 Гала-канцэрт зорак сусветнай эстрады. "Іспанская фантазія" (П. Дамінга, Х. Іглесіас).

НТБ

7.00 Прыгодніцкі фільм В. Шнейдэрэва "Джэўбарс".
8.25 Дзеці. Мультисерыял "Назад у будучыню" (ЗША).
9.00 Сёння раніцай.
9.10 "Усё" з Віктарам Шандаровічам.
9.30 Тэлегульня "Зразумей мяне".
10.00 Свет прыгод і фантастыкі. "Дзіўныя вандрукі Герарда" (ЗША). 2-я серыя "Шлях у Калідон".
10.45 Ад "Вінта".
11.00, 15.00 Сёння ўдзень.
11.15 Тэлегульня "Пападзі ў кадр".
11.45 Крымінал. "Чыстасардэчнае прызнанне".
12.00 Хакей. Чэмпіянат Расіі. "Дынама" — ХК ЦСКА.
14.30 Камедыйны серыял "Каралі ў Нью-Йорку" (ЗША).
15.15 Зоркі ў квадраце, або Прысцяжы прастага.
16.00 Серыял па выхадных. "Савана" (ЗША).
17.00 Дог-шоу. Я і мой сабак.
17.30 Герой дня без галшукі.
18.00, 21.00 Сёння ўвечары.
18.30 Джэк Нікасан, Шар. Сюзан Сарандан і Мішэль Пфайфэр у містычнай камеды Джорджа Мілера "Істэвіска вядзьмаркі" (ЗША).
20.45 Лялкі.
21.50 Пераходкі.
22.40 Мультифільм для дзяцей. "Байкі са склепа" (ЗША).
23.05 "Пра гэта". Ток-шоу.
23.45 Тэніс. Чэмпіянат свету ў Гановеры. Паўфінал.
24.00 Начны канал. "Плэй-бой-шоу".

ГРТ

6.55 Ан. Растокі, Г. Юмтаў у востражытнім фільме "Увагі! Усім пастам...".
8.20 Рыбачыя гісторыі ў праграме "Ерш".
8.40 Лато-Міліён.
8.45 Слова пастыра. Міграпаліт Кіры.
9.00, 14.00, 16.50 Навіны.
9.10 Хатняя бібліятэка.
9.30 Ранішняя пошта.
10.10 "Каламбур". Гумарыстычны часопіс.
10.45 Смак.
11.00 Вяртанне Трацыяроўкі. Гісторыя аднаго шэдэўра.
11.25 Яфім Бярэзін у серыі "Жыццё выдатных людзей".
11.55 Яфім Бярэзін і Юры Цымашэў ў камедыі "Штэпсель жэніць Таралунку".
13.020 Мая сям'я: шчасце любіць цной.
14.20 Відэачас — неверагоднае.
14.50 Мультифільм "Цудоўны калодзеж", "Ну, пакажы!".
15.25 У свеце жывёл.
16.05 "Як гэта было". Узязце палаш Аміна.
17.05 Надвор'е.
17.15 Нільс Кідман, Том Круз у прыгодніцкім фільме "Далёкая краіна".
19.45 Добрай ночы, малышы!
20.00 Час.
20.45 Праграма перадач.
20.55 Джэнтльмен-шоу.
21.30 Футбол. Галоўная гульня года. Зборная Італіі — зборная Расіі.
23.40 Кіно Рэйз у фільме Бернарда Бэрталучі "Маленькі Буда".

Радзі

6.00 Ранішні экспрэс.
6.55 "Мак і Матлі".
7.40 "Архангельскія навалы". Мультифільм.
8.00 "Мемарына". Тэлегульня.
8.30 Парламенцкі веснік.
9.00 Добрай раніцы, краіна!
9.45 Ваш партнёр.
10.00 Весткі ў адзінаццаці.
10.20 Лепшыя гульні НБА.
11.15 Сялянскі поўдзень.
11.40 Новая Расія. Фестываль рэгіянальных фільмаў.
11.55 Федэрацыя.
12.20 Новае "Пятнае кола".
12.45 Формула 900.
13.00, 19.00 Весткі.
13.20 Тэлежон.
13.50 Сустрачэння паласа.
14.05 Кніжная лэўка.
14.30 Ва ўсім на вуснах.
15.00 Трэба жыць гуляючы.
15.15, 0.10 Прагноз надвор'я.
15.20 На дарогах Расіі.
15.35 Дак. экран. "Гэта Масква".
16.00 Весткі пра...
16.20 Бяскоўдзе падарожжа.
16.50 "Музычны магазінчык". Мультифільм.
17.00 Зусім сакрэтна.
17.55 Старая кватэра. Год 1959. Частка 1-я.
19.35 Рэпэры.
20.00 П. І. Чайкоўскі. "Іспанскі танец" з балета "Шчаўкунчык".

8-ы канал

15.00 Двойс Маер "Жыццё ў слове".
15.30 Для дзяцей. "Гарэзы".
16.30 Маст. фільм "Закаханы бабцяў".
19.45 На-лі-вай!
20.45 Вечарніца.
21.00 Серыял "Уварванне".
22.30 Суперзоркі Галіведа.
23.00 Маст. фільм "Сіндром Стэндаля".

Нядзеля, 16 лістапада

Беларускае тэлебачанне

8.00 "Калітэй па нядзелю".
9.00 Тэлебачанне.
9.30 Мультиклуб.
10.00 Вяшчыны свету. Тэлевіктарына.
10.35 "Усё нармальна, мама!". Забаўляльная праграма.
11.10 Тураб'ектыў. Падарожжы, сустрэчы, адпачынак.
11.30 Ароўнал. Праграма для вайскоўцаў.
12.00 Вясковіцкі. "Шыпяныя павуны".
12.30 "Аладысменты". Музычная праграма да Дня работнікаў сельскай гаспадаркі.
13.10 "Я малюю". "Тэлежон". "Свет вачамі дзяцей".
13.55 Існасць. Духовная праграма.
14.25 Тэлеанонс.
14.30 Бон тон. Тэлечасопіс моды.
15.00 Навіны.
15.15 Унікум. Тэст-гульня.
15.55 Алімп.
16.10 Творчае маладзёжнае аб'яднанне "Крок". "Оскар". Тэлегульня.
16.40 "Дажыні-97". Ушанававанне пераможцаў жніва і гала-канцэрт артыстаў Беларускай эстрады.
19.40 Калыханка.
20.00 Рэзананс.
20.50 Спартыўны тэлекур'ер.
21.10 Прагноз надвор'я.
21.25 Ток-шоу "Карамболь" з удзелам народнага артыста Беларусі Анатоля Яромленкі.
22.00 "Сінема". Лайза Мінэллі ў маст. фільме "Кабара" (ЗША).
0.05 АБІОК.
0.35 Хакей. Кантынентальны кубак. "Палімір" (Наваполацк) — "Металург" (Магілёў). 3-ці перыяд.

ГРТ

6.55 Лірычная камедыя "Ключы ад неба".
8.15 Мультифееверк: "Прыгоды Будзі і яго сяброў". "Ружовая пантэра".
8.55 Спортлато.
9.00, 14.00, 23.20 Навіны.
9.10 "Бесталковыя нататкі". Дзм. Крылова.
9.30 Пакуль усе дома.
10.10 Ранішняя серыя.
11.00 Служу Расіі!
11.30 Іграй, гармонік любі!
12.00 Сельскі тэлечасопіс.
12.25 Серыял "Падводная адысея каманды Кусто". "Апошні бар'ер".
13.20 Сянепанарама. Вядучы — Я. Петрасян.
13.55 Праграма перадач.
14.20 Клуб падарожнікаў.
15.00 Вялікі мультифільм. "Джэк у краіне цудаў" (Японія).
16.30 Леанід Якубовіч у тэлегульні "Колі гісторыі".
17.15 Футбольны агляд.
17.40 Надвор'е.
17.50 КВЗ-97. Паўфінал.
"Новыя арміяне" (Бразаві) — Наваасібірскі ўніверсітэт.
19.55 Кінаафіша.
20.00 Час.
20.35 Вядомы фантастычны баявік "Чужы".
22.50 Алена Абразцова, Зураб Сатклавэ, Рудольф Нурыў у праграме "Запрашэнне да музыкі".
23.30 Настасся Кінскі ў фільме Фрэнсіса Каполы "Ад усяго сэрца".
1.15 Праграма перадач.

Радзі

6.00 Ранішні экспрэс.
6.55 "Мак і Матлі".
7.45 "Карлсан вярнуўся". "Боцман і папугай". "Дзень нараджэння". Мультифільм.
8.30 Прывага.
9.00 Добрай раніцы, краіна!
9.45 Камп'ютэр.
10.00 Весткі ў адзінаццаці.
10.20 Руская лато.
11.00 Пульс.
11.30 Новая Расія. Фестываль рэгіянальных праграм. "Севараморы" (Мурманск).
11.45 Людзі і грошы.
12.15 Двайны партрэт.
12.45 Формула 900.
13.00 Весткі.
13.20 Міхай Ульянаў у фільме "Дом, у якім я жыў".
15.05 "Сівы мядзведзь". Мультифільм.
15.20 Доўгае-шоу.
15.50 Дыялогі пра жывёл.
16.05 Каруны свет Дынея. "Крануты", "Аладзін".
17.00 Гульня ў сур'ез.
17.25 Невядома планета.
17.55 "Аншлаг" і Ко.
19.00 Люстэрка.
20.05 Багуслаў Лінда і Хрысціна Янда ў фільме "Тата" (Польшча). 2-я серыя.
21.10 Подзым д'Арт.
21.40 "К-2" прадстаўляе: Аляксей і Сяргей Казлоў у праграме "Калізеі". Частка 1-я.

22.40 Рускі бой. 23.35 У Кіюшы. 0.05—0.08 Прагноз надвор'я.

Канал "Культура"

9.00, 17.00 Навіны.
9.05 Дзіцячыя ТБ.
9.30 "Калі ласка, або Пабачым усе ходы забаронены". Маст. фільм.
11.00 У Ігара Д.
11.25 "Фармат". Культура дызайна.
11.45 "Зоркі ў Крамлі". М. Пятнёў.
12.30 "Ружовая чайка". Дак. фільм.
13.00, 21.00 Навіны культуры.
13.15 А. Галін. "Дак". Спектакль.
15.00 "Шэспірыяда". Дзіцячы серыял.
15.30 "Нобелеўскія лаўрэаты". Б. Пастэрнак. Дак. фільм.
16.10 А. Баталаў. "Горад цудоўны, горад старажытны...".
16.15 Парадоксы гісторыі.
16.45 Кніжны кладзець.
17.05 "2003 год". Да 300-годдзя Санкт-Пецярбурга.
17.10 "Кругаварот". Справа Анда. Частка 2-я.
17.25 "Ціхі вечар". Зоркі ад С. Шалахава.
18.00 "Акцыйны часі каханых". Перапіска А. Сцяпанавай і Н. Эрдмана.
18.30 "Альтавае саната". Дак. фільм.
19.50 "Чароўны чамадан". Праграма для дзяцей.
20.05 "Вечар з..." Шарль Азнавур.
21.20 "Кузіна Анхеліка". Маст. фільм.

НТБ

7.00 Маст. фільм "Цімур і яго каманда".
8.20 Мультисерыял "Назад у будучыню" (ЗША).
9.00 Сёння раніцай.
9.15 Навіны дня з Наталіяй Антонавай.
9.30 Тэлегульня "Зразумей мяне".
10.00 Свет прыгод і фантастыкі. "Дзіўныя вандрукі Герарда" (ЗША). 3-я серыя "Арэй" (ЗША).
10.45 Ад "Вінта".
11.00, 15.00 Сёння ўдзень.
11.15 Паліцэйскія будні.
11.30 Век футбола.
12.00 Куміры старога кіно. Жан-Поль Белмандо і Клаўд

МАСТЫХІН

Л.Шчамялёў. "Цёплы вечар".

ЗАГАДКІ ЛЕАНІДА ШЧАМЯЛЁВА

34 лістапада ў Наваполацкім музеі гісторыі і культуры працуе выстава жывапісу народнага мастака Беларусі Леаніда Шчамялёва. Тут экспануецца каля 40 карцін, пейзажаў, партрэтаў, нацюрмортаў, напісаных у розныя гады, у тым ліку і зусім новых, якія раней не выстаўляліся.

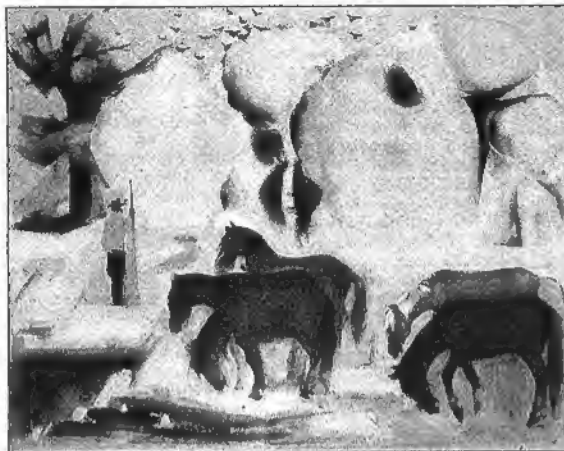
Калісьці ў Маціса і Руо запыталіся: ці малявалі б яны на пустынным востраве? Маціс не ўяўляў сабе мастака без публікі, а Руо не пакінуў бы сваіх заняткаў, бо на незаселеным востраве "нас двое: я і Бог".

Шчамялёў бліжэй Руо. Шчамялёў таксама

ліній. О, гэтая дзіўная, жывая, шчамялёўская лінія, яка, здаецца, дыхае! Лінія, што адлюстроўвае хуткаплынны бег жыцця, падпарадкаваная адчуванню жывой формы, экспрэсіўнасці чалавечых постацяў і твараў.

Лінія, што іншы раз ліецца плаўна і пругка, а іншы раз робіцца перарывістай, нервовай, трапяткой. Так піша мастацтва, які ўмее дакладна, надзвычай пластычна і пераканаўча замацоўваць на палатне зменлівую, рухомую, здавалася б, няўлоўную сутнасць рэчаў і з'яў.

Ствараць для Шчамялёва — патрэба. Ягонныя творы з'яўляюцца для ма-

Л.Шчамялёў. "Снежань".

маляваў бы на пустынным востраве. Ён — лірык сусветнай прасторы. прыгожыя людзі, прыгожыя коні, прыгожыя кветкі, прырода, такая прыцягальная, прывабная побытавыя рэчы насычаюць ягоныя цёплыя, рэальна-казачныя жывапісы.

Рэаліі арганічна спалучаюцца не, так бы мовіць, з нерэаліямі, але з самой сітуацыяй жыцця натуральных незвычайнасцяў. Мастак існуе ў сваім вялікім, светлым і добрым свеце. Такая ягоная сутнасць. Яна далёкая ад дробязяў рэальнасці. Ён піша канкрэтную Дэвіну альбо Вязынку, зімовы Ракаў альбо, скажам, світанак пасля свята — а ў выніку нараджаецца толькі яго, шчамялёўская, духоўная прастора.

Прастора, дзе з'яднаны інтымныя рамантычныя перажыванні і касмічная шырыня погляду на свет, у якім няма нічога "непрывабнага, выпадковага", пранізліва-чысты каларыт і музычная гармонія мяккіх

стака своеасаблівай шчырасцю, яны — частка яго самога. Ён адкрыты, звернуты да іншых, ягоныя карціны прапаноўваюць сябе людзям, і людзі ведаюць, што яны атрымліваюць ад твораў мастака. У той жа час Шчамялёў ведае болей за людзей, якія глядзяць на ягоныя палотны. І гэтае "болей" заўсёды застаецца з ім: яно — прадмет разгадкі.

Загадкі Шчамялёва ненаўмыслныя, яны ўзнікаюць самі. Прапускаючы праз сябе свет, час, ягоныя канфлікты, ягоныя трагедыі, ягоныя пошукі, мастак набыў нябачную сувязь з гэтым светам. Ягонае мастацтва ведае і стрэсы, і тугу. Але яму вядомая і радасць, і вера ў чалавечую дабрыню, у вышэйшае прызначэнне чалавечага пачуцця. І ў гэтым — адна з ісцін, якія мастак сцвярджае як непарушае апаўданае перад самім сабою, перад сваім часам...
Барыс Крэпак

"НІБЫТА Ў МІНУЎШЧЫНЕ СПЕЕ БУДУЧЫНЯ..."

Аляксандр Дзямідаў. 32 гады. Мінчанін. Скончыў Мінскую мастацкую вучэльню і Беларускую акадэмію мастацтваў. Наладзіў тры персанальныя выставы — дзве ў Мінску і адну — у Берліне. Цяпер удзельнічае ў выставе ў галерэі "Пітэр Брэйгел" у Амстэрдаме.

"Я не канцэптуаліст, не авангардыст. У мастацтве рэаліст. Маю пластычныя формы традыцыйныя, у іх можна знайсці паралелі са "Светам мастацтваў" і "Блакітнай ружай", з французскім жывапісам пачатку XX стагоддзя. Але гэта — мой свет. Свет маіх вобразаў і ўяўленняў, маіх пачуццяў і перажыванняў, дакладней — мой дыялог са светам, увасоблены алей на палатне..." (з гутаркі з мастаком).

І, сапраўды, у Аляксан-

А.Дзямідаў. "Пікнік. Меланхолія".

дра Дзямідава — высокая здольнасць заўважаць у жыцці, у мастацтве толькі тое, што спалучаецца з асновамі асабістага светаразумлення.

Ягонныя "меланхоліі" і "рытуалы", "лялькі" і "райскія сады", "дзяўчынкі з маскай" і "ракушкі" даюць прастору поўнаму і ўсебаковому самавыказванню. Ён

нібыта знаходзіцца на мяжы тэатра і жывапісу, сцэны і жыцця, сапраўднага і казачнага, нямужанай, разняволенай фантазіі і засяроджаных разваг пра рэчаіснасць.

Фіксацыя моманту і бег часу. Стан прыроды і стан душы. Прадчуванне канца — прадчуванне пачатку. Час хуткаплынны — час адвечны. Адно пераліваецца ў другое. Гэта пераходны час, працяглы, бясконцы... Прастора вабіць, нібыта ўспаміны маленства. Гэта вобраз адкрытых магчымасцяў. Ахматаўскі... "Калі в прашедшем грядущее зреет, так в грядущем прошлое тлеет..." — эпілог да творчасці Аляксандра Дзямідава, якую можна пабачыць у галерэі "Жильбел".

Б.К.

ГЕАМЕТРЫЯ КРАЯВІДУ

У галерэі візуальных мастацтваў "NOVA" (Мінск, вул. Веры Харужай, 16) 23 кастрычніка адкрылася выстава твораў вядомага мінскага мастака — Вячаслава Паўлаўца.

Мастак добра знаёмы беларускім аматарам мастацтва, ды і не толькі беларускім. Згадаю ягоную персанальную выставу, наладжаную ў Доме работнікаў мастацтваў Латвійскай ССР сем гадоў таму, якая прайшла з вялікім поспехам. Папярэдне тая ж выстава была паказана ў Мінску ў Доме работнікаў мастацтваў.

На адкрыцці Васіль Шаранговіч, як былі выкладчык, зазначыў, што ўжо падчас навучання ў БДТМІ, на аддзяленні графікі, Вячаслаў вылучаўся сваім адметным творчым почыркам і вялікай працаздольнасцю.

Амаль што ўсе выступоўцы адзначылі тонкі лірызм, а таксама рамантызм, якімі прасякнуты амаль усе творы мастака. Назваўшы сваю выставу "Геаметрыя краявіду", мастак не здрадзіў сваёй любові да пейзажа.

На чатырнаццаці графічных аркушах мы бачылі краявіды, выкананыя ў рэалістычным накірунку, але тут Вячаслаў зрабіў спробу злучэння рэальнага пейзажа і абстрактных формаў.

Замыславатыя лініі, плямы ды іншыя складаныя і простыя знакі напластаваны свабоднымі пастэльнымі росчыркамі па акварэльнай паверхні пейзажа. Тут, як зазначыў адзін з калег мастака, В. Паўлавец "пашырыў сваё разуменне пейзажа на новым узроўні".

Мікола ПАГРАНОЎСкі

В.Паўлавец. 3 серыі "Геаметрыя краявіду". Аркушы 1, 2, 3.

Антаніна ФАЛЕЙ: "...СЯРЭДЗІНА ШЛЯХУ"

Антаніна Фалей. 3 нскі "Сцяпені эвалюцыі".

Віцебская мастачка Антаніна Фалей, творчасць якой глядач пэўны час ведаў, у асноўным, па рэдкіх творах у калектыўных тэматычных экспазіцыях, у апошнія гады даволі выразна выявіла аб сабе ў акварэлі.

Але найбольш выразна ўласная пазіцыя, як і індывідуальная манера творцы, прагучала на персанальнай выставе, што адкрылася ў Віцебскім мастацкім музеі. Невялікая зала змясціла 25 кампазіцый, большасць з якіх адметная амаль абстрактнымі формапластычнымі пошукамі. Антаніна Фалей, здаецца, цалкам ігнаруе канкрэтна-рэальныя выяўленчыя і фігуратыўныя формы. Увага мастачкі засяроджана на пошуках складанай рытмікі і гармоніі колеру. У зусім не звыклай для акварэлі манеры Фалей літаральна адкрывае новыя магчымасці тэхнікі. Большасць яе акварэляў, мастака-модэльера па адукацыі, нагадвае тэкстыльныя кампазіцыі. Некаторыя яе творы выклікаюць вобразныя асацыяцыі з піктаграфічным пісьмом (нізка "Блізкае і далёкае") ці нагадваюць своеасаблівую жывапісную інтэрпрэтацыю іерагліфічнага тэксту (нізка "Сцяпені эвалюцыі"). Увогуле, семіятычнасць — характэрная рыса большасці кампазіцый мастачкі.

У шэрагу работ мёрны рытм, што ствараецца шырокімі, амаль аднаколернымі

заліўкамі плоскасцяў і лінейна вывераным рухам вялікіх форм, амаль разбурэцца ўнутранай энергіяй і дынамікай тонкіх белых штыроў (нізка "Блізкае і далёкае"). Фалей выкарыстоўвае гарманічныя спалучэнні фарбаў, тонкія пераходы колеру, зрэдку расставіваючы ў кампазіцыях акцэнтны гучнага колеру ці ў выглядзе выразна падкрэсленай формы (дыптых "Набыццё вышыні"). Немалую ролю ў акварэлях адыгрывае белы колер паперы, які адмысловымі карункамі аддабляе жывапісную фактуру твора, аб'ядноўвае кампазіцыю.

Безумоўна, не ўсе яе творы, прадстаўленыя ў экспазіцыі, аднолькава па мастацкіх вартасцях, што зусім натуральна для творчасці любога мастака. Але не кожны творца так, як яна, уяўляе свае дасягненні і сваю творчасць у агульнай прасторы сучаснага мастацтва. І тое, што Антаніна Фалей у якасці асноўнай канцэпцыі выставы выкарыстоўвае шматсэнсоўную назву аднаго са сваіх дыптыхаў "Сярэдзіна шляху", сведчыць аб тым, што мастачка добра разумее напрамкі свайго далейшага самаўдасканалення. А значыцца, у творчасці яна ўпэўнена крочыць наперад і лепшыя працы яшчэ чакаюць глядача.

Міхась ЦЫБУЛЬСкі
Віцебск

Напрыканцы кастрычніка шчасліва супалі дзве падзеі: 480-годдзе з дня выдання Францішкам Скарынай у Празе першай кнігі Бібліі — "Псалтыра" і гадавіна ўсталявання ў чэшскай сталіцы помніка нашаму вялікаму земляку — навукоўцу, асветніку, заснавальніку беларускага кнігадрукавання. З гэтай нагоды ў Празе па ініцыятыве беларускай амбасады ў Чэхіі і Славакіі і пры падтрымцы беларускага ўрада было наладжана свята "Беларуская зорка". Для ўдзелу ў ім у Чэхію прыехала афіцыйная дэлегацыя нашай краіны, а таксама выдатныя мастацкія калектывы — студыя "Сябры" і ансамбль "Харошкі".

У залаты сонечны дзень, пасля набажэнства ў кафедральным саборы святых Кірылы і Мяфодзея пасланцы нашай незалежнай дзяржавы накіраваліся ў знамяніты Пражскі Град. У строях беларускай шляхты, несучы ў руках харугвы з выявай Скарыны, ішлі людзі ад Градчан, дзе ў апошні перыяд свайго жыцця працаваў Скарынін сын садоўнікам-батанікам у караля Фердынанда і і дзе на сонечнай паляне ў прыгожым месцы стаіць цяпер са сваёй першай кніжкай у руках блізка кожнаму аднакаванаму еўрапейцу бронзавая постаць Францішка.

Па дарозе беларусаў віталі пражане і шматлікія турысты, а ў адным з двароў Пражскага Града, непадалёк ад рэзідэнцыі прэзідэнта

У ПРАГУ, СКАРЫНЕ ПАКЛАНІЦЦА

Чэхіі Вацлава Гавела, шмат каго сабраў карагод, арганізаваны беларускімі танцорамі ды спевакамі. Хто не ведаў, каго ўслаўляюць тут беларусы, атрымліваў тлумачэнні...

Нататкі аб свяце "Беларуская зорка", што прайшло ў Празе, чытайце ў наступным нумары "Культуры".

Лідзія ПЕРАСЫПКІНА, БелТА, спецыяльна для "Культуры".
Фота Генадзя ЖЫНКОВА

КУЛЬТУРА

ДЫСКУСІЯ ПРЭЗЕНТУЕ РАЗВАЖАЕ

На пачатку студзеня 1994 года нацыянальнае тэатральна-канцэртнае аб'яднанне «Беларуская капэла» правяло невялічкі фестываль — усяго тры канцэрты «Каляды ў «Беларускай капэле» — музыкі беларускіх кампазітараў, якія воляю лёсу апынуліся за межамі Бацькаўшчыны. І калі з творчасцю некаторых з іх — М. Равенскага, М. Куліковіча, Э. Зубковіча — мы ўжо крыху пазнаёміліся (асобныя творы іх гучалі ў канцэртах ці па радыё), дык не тое што аб творчасці, а нават імя Яна Тарасевіча да гэтага фестывалю не чулі ні выканаўцы, ні тэарэтыкі, ні гісторыкі айчыннага мастацтва.

Выпадкова даведаліся пра яго і мы, выканаўцы, — Ганна Каржанеўская і аўтар гэтых радкоў. Мінчанка Ларыса Мікалаеўна Пілянкевіч звярнулася да нас з пытаннем, ці не зацікавімся мы творами кампазітара, архіў якога знаходзіцца ў яе брата ў Любліне? Паводле звестак Ларысы Пілянкевіч, сярод нотаў шмат твораў на беларускіх тэкстах ці на беларускіх тэмы. Прозвішча кампазітара — Ян Тарасевіч. Зразумела, гэта нас зацікавіла — і вельмі. Мінуў нейкі час. І вось перад намі ляжаць ноты, гуказапісы, фотаздымкі, іншыя дакументы, звязаныя з жыццём і творчасцю кампазітара, піяніста-выканаўцы і педагога, асоба якога выклікае надзвычайную цікавасць.

Высвятляецца, што піяністам Тарасевіч быў найвыдатнейшым. Яго фартэп'яныя творы выдаваліся П. Юргенсонам. Ён жа аўтар першых музычных твораў на вершы Максіма Багдановіча, Францішка Багушэвіча, а напэўна, і Якуба Коласа. Вучань Язэпа Вітала, Аляксандра Глазунова, сябра Яна Сібіліуса, Сяргея Рахманінава, Ян Тарасевіч належыць да ліку шчырых адраджэнцаў пачатку стагоддзя. Як педагог ён таксама мог ганарыцца: адзін з яго выхаванцаў — славны ў свеце дырыжор Ежы Максымюк.

Музыка, якая адкрылася нам, падалася надзвычай каштоўнай, а абставіны дзейнасці яе стваральніка — часам сенсачнымі.

Хатняя адукацыя шляхецкіх дзяцей уключала ў сябе і музычную. Для Янавай сястры Ганны ўзялі настаўніка музыкі. На яе занятках маленькі Ян проста прысутнічаў і ціхенька глядзеў, дзе якія ноты, напісаныя на паперы, размяшчаюцца на клавіратуры. Сам ён прыгадваў (тут і далей зберажам мову арыгінала): «Калі мне мінула 7 лет, зачалі мяне вучыць пісьменству, але помню, што тады ўжо я ўмеў іграць на раяле і нават ведаў ноты. Рок пазней дзеля мяне была запрошана вучыцелька музыкі. На 10 гаду мяне аддалі ў Пскоўскі кадэцкі корпус, з каторага пасля, каб я быў бліжэй да хаты, перавялі мяне ў Полацкі корпус». Ужо тады Янка пісаў музыку, але запісваць яшчэ не ўмеў. Дапамагала яму настаўніца, якая запісвала гэтыя «творы».

Але тут здарэцца непапраўнае. Цяжка захварэла маці. Паклалі яе ў Пецярбургскі клінічны шпіталь. Аднак выратаваць Марыю Іосіфаўну не ўдалося. 5 сакавіка 1900 года яна памёрла ад рака. Мінулі два тыдні, і ў ця-

ніку па дарозе ў Пскоў раптоўна памёр бацька. Здарылася гэта 19 сакавіка 1900 года ў горадзе Старая Руса.

У Пскове, дзе ў той час жылі Тарасевічы, засталіся сіротамі трое дзяцей. Намаганні добрага знаёмага Тарасевічаў — студэнта Пецярбургскага тэхнічнага інстытута Льва Фёдаравіча Лешука ў Пецярбургу адшукалі стрыечную сястру Марыю Іосіфаўну Леакадзію Улазоўскую і яе мужа, калёжскага саветніка. Жылі Улазоўскія ў маёнтку Шындзель Сакольскага павета Гродзенскай губерні. Аляксунка, Леакадзія Дамінікаўна, дамаглася пенсіі ўсім трём дзецям. Ян вучыўся «пісьменству» і музыцы. Паспехі ў фартэп'янай ігры былі такія значныя, што яму далі мянушку «вундэркінд». Нездарма далі, бо ў 9—10-гадовым узросце ён выступаў у канцэртах і выконваў вальсы Шапэна, Другую рапсодыю Ліста.

Полацк

Абодва сыны падпалкоўніка Аляксея Тарасевіча згодна з сямейнай традыцы-

Ян Тарасевіч. 17 лістапада 1922 г. Сяколка.

ВЯРТАННЕ “ВУНДЭРКІНДА”

Бацька А.А.Тарасевіч.

Маці М.І.Кушал.

Бацькі

Бацька будучага кампазітара Аляксея Андрэевіча Тарасевіч, дваранін Мінскай губерні, нарадзіўся 15 сакавіка 1847 года. Адукацыю атрымаў хатнюю, што было звычайна ў шляхецкім асяроддзі, потым — вышэйшую вайсковую: выхаванец Віленскага пяхотнага інжынернага вучылішча. Удзяльна ў руска-турэцкай вайне 1877—1878 гг. Храбры афіцэр, падпалкоўнік Тарасевіч быў узнагароджаны шматлікімі ордэнамі і медалямі. Праваслаўны Аляксей Андрэевіч узяў за жонку Марыю Іосіфаўну Кушал — шляхцянку Гродзенскай губерні каталіцкага веравызнання. Ад гэтага шлюбу нарадзілася трое дзяцей: Сцяпан, Ганна і Іван. Хрысцілі дзяцей у праваслаўнай царкве. Ян Тарасевіч нарадзіўся 23 верасня 1886 года.

Дзяцінства

Дзяцінства Яна пачыналася звычайна для шляхецкага асяроддзя. Бацька атрымліваў даволі прыстойны заробак. Жыла сям'я ў Сяколках, што пасяродзіне паміж Гроднам і Беластокам.

Ян Тарасевіч з сёстры Л.Улазоўскай.

яй былі аддадзены на выхаванне па вайскавай частцы — у Полацкі кадэцкі корпус. Корпус вёў свой пачатак з 1830 года і да канца XIX стагоддзя меў даволі багатую гісторыю. Заўважым, што кіраўніцтва корпуса прыхільна ставілася да мастацкага выхавання кадэтаў.

Гастралівалі ў корпусе вядомыя харавыя калектывы Аляксандра Архангельскага і збіральнікі народных песень Дамітрыя Агрэнева-Славянскага. У праграмы апошняга ўключаліся беларускія народныя песні «Дудка-вяселуха», «Муж жонку б'е» і іншыя. Таму цалкам зразумела, што ў «ваенных гадах» Тарасевіч не спыняе заняткаў музыкай. Вучыўся так паспяхова, што наступны крок — паступленне на фартэп'яны факультэт пецярбургскай кансерваторыі — адбыўся для яго без якіх-небудзь перашкодаў, хіба толькі што... Але дадзім слова самому Тарасевічу: «Пазней, калі паўстала пытанне, дзе ісьці, я, набраўшыся адвагі, заявіў, што не хачу ісьці ні на ваенную, ні на грамадскую службу і што ядынае маё жаданне заўсём аддацца музыцы. Бацькі (алекуны. — В.С.) доўга не згаджаліся,

але ўрэшце мне ўдалося настаіць на сваім. Сямнаццацілет я паступіў у Пецярбургскую кансерваторыю. Раз паступіўшыся на маё жаданне, бацькі не шкадавалі грошай на маю музычную навуку».

Пецярбург

На фартэп'янным факультэце Пецярбургскай кансерваторыі Ян Тарасевіч вучыўся спачатку ў класе прафесара М. Абрамчыча (у 1903 годзе), а потым — у класе прафесара М. Быстрова. Тэарэтычныя заняткі вёў прафесар А. Глазуноў. Першую ступень навучання Тарасевіч закончыў выкананнем Чацвёртага фартэп'янага канцэрта А. Рубінштэйна. Прафесар Быстроў тады ж запрасіў Яна выкладаць у сваёй прыватнай школе. Гэта быў пачатак той дзейнасці, якой Тарасевіч прысвяціў жыццё. У школе Быстрова ён выкладаў да прызыву на вайсковую службу падчас першай сусветнай вайны. Адначасова ў 1912 годзе, пасля заканчэння кансерваторыі, відаць, не без уздзеяння А. Глазунова, зноў паступае ў яе — на гэты раз на кампазітарскае аддзяленне. І тлумачыў так: «У 1912 г. я скончыў курс у класе раяля і тады ўжо, маючы многа знакомах і нават прыцэляўся на прафесароў, свабодна мог заняцца і зучэннем гісторыі музыкі і кампазіцыяй. У гэтым кірунку я вучыўся і працаваў аж да таго часу, калі быў прызваны на ваенную службу (у 1915 г.). Сам жа я заўважыў, што невялічкі музычны творы яшчэ многа раей».

Беларускі фальклор цікавіў пецярбургскіх кампазітараў здаўна. Можна, адной з прычын таго быў даволі моцны ўплыў аўтарытэтных у свой час Восіпа Казлоўскага, Антона Абрамчыча, нарэшце, Міхаіла Глінкі. Прынамсі, і ў гуртку Мілія Балакірава ведалі і выкарыстоўвалі ў творчасці беларускі фальклор.

Па сутнасці, Пецярбургская кансерваторыя з'явілася тым цэнтрам, дзе пачыналася жыццё многіх нацыянальных музычных школ. Пачынальнікамі іх сталі ў большасці выпадкаў вучні Рымскага-Корсакава: М. Лысенка (Украіна), Я. Віталь (Латвія), А. Капп (Эстонія), А. Спендіяраў (Арменія), А. Баланчавадзэ (Грузія) і інш.

Зацікаўленне непасрэдных педагогаў Тарасевіча беларускім фальклорам выявілася, напрыклад, у А. Глазунова. Запісаны ім у Друскеніках беларускі народны танец ён выкарыстаў у трыо Першай сімфоніі. А пра Іосіфа Іванавіча Вітала (так звалі ў Расіі прафесара кафедры кампазіцыі Пецярбургскай кансерваторыі) Тарасевіч зазначаў: «У астатнія два года перад-вайной, паддаўшыся ўплыву граф. І. Вітала, я ўглыбіўся ў нашу нацыянальную музыку. У гэтым кірунку працую і да сёння».

Пашыраецца кола знаёмых Тарасевіча. Талент бліскачага піяніста і кампазітара, які падае добрыя надзеі, звярнуў на сябе ўвагу буйнейшых музычных дзеячаў, такіх як Сяргей Рахманінаў і Ян Сібіліус. Выдавецтва Юргенсона друкуе творы Тарасевіча для фартэп'яна, з якіх асабліва ўражвае Прэлюдыя і таката.

Малады таленавіты музыкант, гады вучобы якога прыйшліся на перыяд рэвалюцыйнага і нацыянальнага ўздыму, не мог не трапіць у поле зроку беларускіх нацыянальных колаў у Пецярбургу. Есць усе падставы лічыць, што менавіта падчас вучобы ў кансерваторыі Тарасевіч пазнаёміўся з Вацлавам Івановічам — лідарам Сацыялістычнай партыі Беларусі, фактычным лідарам выдавецкай суполкі «Загляне сонца і ў наша аконца», на той час — дацэнтам Тэхналагічнага інстытута ў Пецярбургу.

У 1915 годзе Тарасевіч быў прызваны на вайсковую службу і адпраўлены на фронт. Сын афіцэра, які і сам меў вайсковую адукацыю (скончыў, як памятаем, Полацкі кадэцкі корпус), Тарасевіч не хаваўся за спіны баявых таварышаў. У баях правіў сябе храбрым ваяром, атрымаў раненне, за што быў узнагароджаны Георгіеўскім крыжам. Кастрычніцкі пераварот быццам бы спыніў вайну (як аказалася — ненадоўга), і Тарасевіч вяртаецца, нарэшце, дадому, у маёнтка Шындзель, уладаром якога ён стаў згодна з заяшчаннем апекуноў — дзядзькі і цёткі Улазоўскіх.

Віктар СКОРАБАГАТАЎ

(Заканчэнне будзе).

ПЁТР МАГІЛА І ЯГОНЬІЯ ПАСЛЯДОЎНІКІ, альбо СТАРАБЕЛАРУСКІ ЎПЛЫЎ НА РАСІЙСКУЮ КУЛЬТУРУ

На канец XVI — XVII ст. прыпадае перыяд складаных унутраных супярэчнасцей аб'яднання дзяржавы Рэчы Паспалітай і Валакіга княства Літоўскага, што было абумоўлена шматлікімі гаспадарча-палітычнымі і рэлігійна-культурнымі памылкамі.

Светачам веры, які вывёў духоўнае жыццё дзяржавы з перыяду працяглага заняпадлу і ананімічных катаклізмаў, стаў сын мадаўскага гаспадары (карыянказ) Сімона, прадстаўнік беларуска-польскай княжацкай дынастыі, ваявода, а пазней — мітрапаліт Пётр Магіла. Адраджэнне бацькоўскай веры мітрапаліт пачаў са стварэння ралігійна-асветніцкага асяродку з лепшых вучняў брацкіх вучылішчаў, якіх накіроўваў для атрымання ўсеабовай вышэйшай адукацыі ў лепшыя акадэміі і ўніверсітэты Еўропы. З іх катогоры і выйшлі выкладчыкі знакамітай Кіеўскай калегіі, палярэдніцы славунай Кіева-Магілянскай духоўнай Акадэміі, святачы старабеларускага Адраджэння на палескіх землях у XVII ст.

Справай жыцця П.Бярынды, што і прынесла яму не толькі агульнаўрапейскую, але і сусветную вядомасць і славу, была падрыхтоўка (30 гадоў) "Лексікона славенарскага і імёнаў талкаванна", які быў коштам аўтара выдадзены ў 1627 г. у Кіева-Пячэрскіх Лаўрах. Да апошніх імгненняў свайго жыцця 23 (13) ліпеня 1632 г. Памірае Бярында працаваў над падрыхтоўкай новай рэдакцыі царкоўнаславянскай Бібліі, лексічным падмуркам якой і з'яўляўся "Лексікон". Ідэя стварэння новага перакладу Бібліі была і мэтай падзвіжніцкай навукова-асветніцкай дзейнасці Епіфанія Славінецкага. Епіфаній здолёў толькі перакласці Новы Завет у Пшчынжжэ, заўчасны адыход спыніў яго працу. Вынікам плённых і напружаных гадоўкаў Епіфанія Славінецкага ў галіне тэорыі дакладнага перакладу стала ўкладанне царкоўных і богаслужбовых кніг, упарадка-

ванне і випраўленне існуючых агіяграфічных твораў, стварэнне, напісанне і прамаўленне казанняў, заснаванне тэатрычнай і крытычнай школ у гамілетыцы. У 1640 г. славуці рэфарматар сістэмы адукацыі ВКЛ і РП Пётр Магіла прапанаваў аказаць дапамогу аднапланнаму расійскаму цару Міхалу Фёдаравічу ў наладжванні сістэмы адукацыі, каб братчыкі з беларускіх і ўкраінскіх зямель "детей боярских и простого сана грамоте шкучей и словянской учили". Такім чынам, асветніцкая хваля духоўнага Адраджэння прыпадае на эпоху дзейнасці св.мітрапаліта Пятра Магілы і яго паслядоўнікаў, і калі Пятрыярх Маскоўскі Усёя Русі Нікан вырашыў правесці выпраўленне багаслоўскіх кніг, то духоўныя і светскія ўлады Маскоўі прасілі накіраваць у суседнюю праваслаўную дзяржаву вучюных-манахў з зямель ВКЛ. На благаслаўнені мітрапаліта ад'язджаюць дзве групы перакладчыкаў, у складзе якіх былі Епіфаній Славенскі (ён узначаліў грэка-лацінскую школу ў Чудавым манастыры) і славуці вучоны, пэат, драматург і гамілет Сімяон Полацкі (ён у 1665 г. узначаліў школу ў Заіканаспаськім манастыры), аўтар перакладнога польска-старабеларускага царкоўнаславянскага слоўніка, створанага для абслугоўвання патрэбаў новага перакладу Бібліі. Званачым, што старабеларускі ўплыў на расійскую культуру быў настолькі моцным, што лёг у падмурак сучаснай моўнай і рэлігійна-культурнай традыцыі, таму некаторыя даследчыкі называюць яго III паўднёваславянскім і II беларускім уплывам.

Даниїл Савіч Туптала, священько, мітраполіт Дімітрій Растопський, буйни царкоуї пісьменнік, славути аїєграф, правозовідік, асветнік, палеміст, драматург, паст, реформатар сістэмы царкоуїнагу навучання, радавод якога меу карані ў палеска-ліцельна-малдоукай атнічнай еднасці. да якої належала

маці письменника і хроснаудспрымніца, жонка ваяводы Януса Радзівіла, малдоўскае князьёна, сястра жонкі Цімафея Хмяльніцкага (дарачы, аб'ядналага беларускага шляхціча), у чэрвені 1677 г. наведвае Навадворскі манастыр на Пінчэўшчыне для ўшанавання цудадзейнага абразца Прасятой Багародзіцы, напісаннага ішча св.мітралалітам Пятром. Там інак знаёміцца з беларускім епіскапам Феадосіем і гіуменам Віленскага Свята-Духава манастыра Кліментам. Заўяршэнне фарміравання аглярафічнага старабеларускага канона таксама адбывалася ў XVII ст., для дагматычных удакладненняў мітралалітам Пятром Магілаў навед былі выписаны з Афонскай Гары жыцці Сімяона Метафраста. Пасля адыходу падзвіжніка-мітраліта славуці староабеларускі пісьменнік і багаслоўінакцый Палье, архімандрыт Кіева-Пачарскай Лаўры, ліцвін-прус па паходжанні, узбагаціў старабеларускі звод, алеваенцае ліхалецце не дазволіла яму завяршыць гэтую святую справу. Гонар стварэння жыццёй старабеларускай школы належыць златавусту XVII ст. на землях ВКЛ, які падвізаўся ў храмах Пінска, Слуцка, Вілені, Густынскім манастыры, свяціцелю Дамітрыю Растоўскаму. Пасведчанні беларускага епіскапа Феадосія Васілівіча, менавіта пасля паломніцтва да Навадворскай і Віленскай Адзігітрыі інак Дамітрый адчуў сабе ў стане выканаць гэтую святую справу, якой аддаў 20 гадоў жыцця.

Сярод святыняў, якія былі сапраўднымі апекунамі Палесся, Холмскай, Пружанскай, Ляснянскай, Дубенскай (родавай) іконай князёў Астрожскіх, асабліва ўшаноўваюцца вернікамі Куляцкая ікона-крыж Прасвятой Багародзіцы. Куляцкая цудоўдзейная ікона належыць да вельмі старажытнага канонаграфічнага тыпу, у якой сумішчаюцца рысы Дадзігійры з сюжэтным фонам і фактураю Украйаваньня. Святыня была зьдана ў 1825 г. на довае каля ракі Ясельды.

дзяўчынцы Ганне. У 1629 г. пры Купціцкай царкве быў заснаваны мужчынскі манастыр. Лазар Баранавіч, архіепіскап Чарнігаўскі і Ноўгарад-Северскі, месцаблжосціца Кафедры Мітрапалітаў Кіеўскіх, выдатны беларускі пісьменнік, ініцыятар у і энергетычны арганізатар, генератар ідэй навукова-культурнага і грамадска-палітычнага жыцця праваслаўнага насельніцтва ВКЛ і РП XVII ст., па словах святцыяла Дзімітрыя Растоўскага, «якілі ішоў царквы», з 1652 г. быў архімандрытам Купціцкім і Дзятлаўскага (Дзятлаўскага) манастыроў, адраджаву рэлігійна-культурнае жыццё на Палессі. Яму належыць гонар наошэ аtryмання, захавання і праслаўлення Купціцкага абраза Божай Маці, які архімандрыт у 1655 — пач. 1656 г. перавозіць з Пінска (з-за падзей вайны) у Кіеў і змяшчае ў Сафіійскі саборы, які сімвала бацькоўскай веры, асноўную святыню не толькі беларусаў-палешукоў, але і ўсіх праваслаўных ВКЛ і РП. Іванікі Галытаўскі, найбуйнейшы старабеларускі пісьменнік другой паловы XVII ст., тэарэтык гамілетыкі і красамовства, заснавальнік мыхары-

лагічнай традыцыі ва ўсходнеславянскай і балгарска-румынскай кніжнасці, бліскучы рытар і экзэгат, Рактар Кіева-Магілянскай Духовнай Акадэміі, архімандрыт Ноўгарад-Северскага, Чарнігаўскага Успенскага Ялецкага манастыра, які прыняў пострыг у Купціцкім манастыры і пасля быў яго настаяцелем, усё жыццё ўшаноўваў Купціўчыню Адзігітрэю за дапамогу ў ўладкаванні яго маладосці, пра яе пісаў у кнігах «Неба новае з новымі зорамі створанае» (1665, 1677, 1699, 1849, 1851, 1997) і «Скарбніца пахитачная» (1676). Асаблеву ролю адыграла Купціцкая святыня ў жыцці Афанасія Берасцейскага, якая тройчы явілася яму і прадказала шлях дзеяння. Менавіта Афанасій Філіповіч падараваў копію гэтай чудадзейнай іконы як згаданае пра беларускія карані першаму цару дынастыі Раманавых Міхаілу Фёдаравічу. Праваслаўныя вернікі, асабліва з палескіх зямель, спрадвечна шанавалі гэтую святыню і заўсёды звярталіся да яе за падтрымкай і дапамогай.

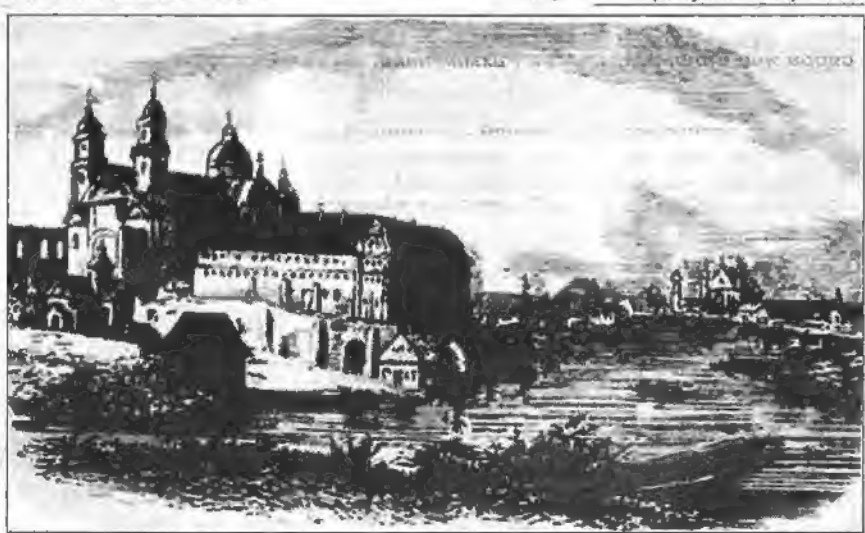
Алена ЯСКЕВІЧ,
кандыдат філалагічных
наук

Сімяон Полацкі.

"Лексикон" П.Бярынды
(тытульны ліст). 1653.

Пінск у 17 ст.

**"...ЁН ПРЫГАЖОСЦЮ
ГАТЫЧНАЙ СТАРТУЕ
Ў ВЫСОКІ БЛАКІТ"**

(Храму Святой Троицы ў Ішкалдзі — 525 гадоў з дня асвячэння)

Тады Ішкалдзэ, як і Уселяб,
належаў Мікалаю Неміровічу.
Ён быў з тых першых беларусаў,
якія здрадзілі сваёй мове, звыч-
кам і перайшлі з праваслаўя ў
каталіцызм.

Як піша выдатны беларускі прапегандыст дойлідства А.М. Кушнярэвіч: "Вяляўліся А.Ярашэвічам у жыцццільнасці віленскіх біокулаў звесткі сведчаць, што М.Мірошніч пабудоваў у Ішкалдзі мураваны касцёл, асвечаны ў 1471 г.". Пра тое ж сведчаць і іншыя даследчыкі... Але мы будзем пакуль датаваць пабудову Ішкалдзскага касцёла, як пра гэта пішуць нашыя энцыклапедыі — 1472 годам. Таму менавіта ў гэтым годзе яўрэі спяўаліся 5 стагоддзям! / 25

М.Неміровіч жорстка аднёсся да веры сваіх продкаў — праслаўлены храм быў разбураны, а каб нічога не аздавала пра яго, рэшткі былі засыпаны зямлёй. Па тых жэ паданнях, мясцовы поп быў атручаны. Калі ён паміраў, дык ён ляў Неміровіча і гучна крычаў, што Бог не дасць яму жыцця... Спалосханы Мікалай Неміровіч прыбег да святара.

Але перад тым Нёміровіч сам прыгледзеў пляцоўку пад будаўніцтва касцёла — на месцы капішча дуб быў павалены, тын разабраны, камень разбіты...

дамбы. Рэшткі зніклі, а каб ніхто пра гэта не даведаўся, кіраўнікі парупіліся, каб у людзей раты былі на добрым замку.

Нам невадомо сёння ні дойлід, ні будаўнікі касцёла Святой Тройцы — гэта такая афіцыйная першая назва храма. Але несумненна тое, што рабілі яго мясцовыя жыхары.

Мяняліся ўдадальнікі мястачка, ўлады — жыхары з іх прыставаўу кацёл Святой Тройцы для сваіх патраб. А мястачкоўцы, як тыя паслужымаыя авечкі, ішлі за сваімі павядарымі. Услед за Неміровічамі мястачкам валодалі Ілінічы (гэта адзін з іх заклаў замак у Міры — перліну беларускай архітэктуры), Радаўля, Вітгенштэйны і менш славуіты магнаты. Па гістарычных авестак, з другой паловы XVI стагоддзя гэтым кацёлам валодалі кальвіністы. Але, па адных крыніцах, ён быў энору перададзены каталікам у 1640 годзе, па іншых — 1641. Шмат пазней, пасля падзелу Рэчы Паспалітай кацёл у Ішкардаў ўлады ў 1886 (1868) годзе перадалі ў веданне праваслаўнай епархіі, канешне, перад гэтым яго пераасвяцілі. З захопам Беларусі панскай Польшчай гэты кацёл у тры раз гвалтам быў перададзены каталікам... Давайце ўслед за энцыклапедыямі, архітэктарамі і апісальнікамі ўзнавім тое, што сёння ўяўляе кацёл Святой Тройцы.

Я і Іван Абрамовіч былі ў розных краінах, у розных кутках Беларусі і вымушаны адзначыць, што аналагаў Ішкалдзскаму касцёлу ні ў свеце, ні на Беларусі няма. Калі паглядзець на храм Святой Тройцы, дык нечым ён нагадвае і невыяўкую крэ-

пасць. Агульная даўжыня яго 26,4 метры, а шырыня ў два разы меншая — 13,5 м. У яго адзінкава-васці і непадобнасці ёсць нешта загадкавае і таямнічае. І таму, заклад яго ходзіць шмат падан-няў. Адно з іх нам расказала ста-райшая жыхарка Ішкарді Ган-на Французя Абрамовіч, якая пры ўсіх уладах, якія ў нашым стагоддзі так часта мяняліся ў гэтым краі, зберагла і гэты храм, і скарбы, якія знаходзяцца ў ім. Але аб апошніх раскопках крышачу ніхкі. Азізн з апове-даў гэтай працавітай, паважанай і баявой на язык і даеяніні жан-чыны — пра падземны ход, які нібыта меў некалькі адгаліна-ванняў і адно з іх прама вяў ў панскі двор. Гэты двор вядомы з самых першых датаваных інвентароў за 1579 год. Ён тады ўключав у сябе двор, дварок і гумнішча. Побач з імі на пры-тоці ракі Ушы сталі два панскія млыны. Левы бок ад касцёльных варот да дварковай брамы ўключав 2 жылы будыні, кух-ню, 2 сівраны, бровар і салад-ільню, супрацьлеглы — трэці жылы дом і мураваны склел. Дык вось, Ганна Французяна сцявяджае, які і шмат іншых жы-хароў, што такі падземны ход існаваў здавней і што яна закла-ла яго ў 1946 годзе.

Разам з Іванам Абрамовічам мы доўга раздумвалі — касцёл Святой Тройцы і сам панскі двор добра апісаны ў гістарычных дакументах-інвентарх. Але нідзе — падкрэслівана — нідзе няма ніякага ўпамінку пра гэты паванніны ход і яго адгалінаванні. Каб ён быў, ды той жа Уладзіслаў Сыракомля, мабыць, абавязкова апісаў бы яго. Агдэчка тут можа быць простая. І ў

сйдабіе, і ў касцёлах былі свае хады-схаванні, бо няшчасці, як тыя камяні, густа сыпаліся на гэты гаротны край. Выхараы вымушаны былі ад сваіх дамоў рабіць хады-схаванні. Але ці былі яны: паміж касцёламі і маёнткамі — сёння цяжка сказаць, нават нягледзячы на сведчання такога паважанага чалавека, як Ганна Францаўна Абрамовіч. Трэба праводзіць практычныя даследаванні і раскопкі, бо яшчэ казалі мстачкоўцы, што ў іх у першую сусветную вайну хаваліся як ваюры, так і мясцовыя людзі, і знаходзілася там шмат зброі.

А вось пра кніжны скарб у касцёле Ганна Францаўна гаварыла з асаблівым гонарам. Па яе словах, там знаходзяцца кнігі аж з XVII стагоддзя. Прынам, як кажуць тыя ж мясцовыя жыхары, частка з іх, найбольш каштоўных, знікла немагчыма дуды. Але паглядзець на гэты кніжны скарб нам не давялося, бо некуды на гэты час ад'ехаў прабашч.

Книгі, книжних скарбів! Що цікава, сіння з Ішкардію Амалі залівця друга вівся — Памікович (сельсавет). А як свідчає маскоўскія вучоныя Лукомскі! Наміроўскі, сляди першага рускаго! Українського друкара Івана Фёдарова (Федоровича) з гэтага паселішча вядуць у сталіцу Маскоўскай Русі, а таксама ў Заблуду, Львоў, Астрог. Недаўля адсюль, у Пенчыне, нарадзіўся яшчэ адзін славуці сын нашай зямлі Андрэй Рымша, які 5 мая 1581 года ў Астрозе ў свайго земляка Івана Фёдарова надрукаваў першы царкоўны календар у свеце ўсходніх славян, так званую "Храналогію" ("Которого сей месцяща што за старых яевох деево короткох

співарк «ВВВ» дістало картонного списання»). Вось так і зліваюча-
ця ў одно вліткі ім'яні і славу-
ту пошкінік дійствіа: Н.Орда,
Э.Паўловіч, У.Сыракомля (І.Кан-
дратовіч), І.Федаравіч (І.Феда-
ровіч), А.Рымша і квасцёл Святой
Тройцы ў Ішкалді.

Міхась МАЛІНОЎСКІ,
правадзейны член
Геаграфічнага таварыства
Баранавічы
Фота Уладзіміра ЯКАВЕНЧЫ

Іван Абрамовіч, были працаўнік культуры ў раёне, а зараз такі ж апантаны "культурнік" на Баранавіцкім станкабудаўнічым заводзе, бачыў гэты храм з маленства.

Я ж жыў доўгім прадчуван-
нем сустрэчы самат гадоў. І вось
мы вырашчы разам з Абрамо-
вічам зрабіць падарожжа — па
Цуду...

І абодва мы з аднолькавай
цкаваасцю чыталі ў аўтара сла-
вутай рускай песні ²...Когда я на
почце служыў ямышком-кош (пе-
ракладаў Л.Трэфалева), нашага
слыннага суайчынніка Уладзіс-
лава Сыракомлі вось гэтыя радкі
ў яго творы "Вандароль па маіх
былых волкацях": "Пасля б мы
аглядзелі ў мястэчку ішкандз
стары, несумненна, пераробле-
ныя з язычніцкай святыні пара-
фіяльныя каталіцкі касцёл, які ў
XVI стагоддзі быў арыянскім са-
борам",

Так, адзін з самых старажытных каталіцкіх храмаў — на тэрыторыі Беларусі — Тройкіцкі касцёл у вёсцы Ішкалдзэ Петкавіцкага сельсавета. На сёння вядомы толькі тры першыя касцёлы, што захаваліся на Беларусі з XV стагоддзя — у вёсцы Усёлюб на Гродзеншчыне, у Ішкалдзі на Брэстчыне і ў гарадскім пасёлку Іўі, што зноў на той жа Гродзеншчыне.

Ды Тройцкі касцёл і праз
стагоддзі змог зноў застац-

80 гадоў таму адбыўся кастрычніцкі пераворот, які пазней з лёгкай рукі Троцкага пафасна назвалі Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыяй. Вызначальная дата не толькі ў гісторыі Расіі, але і ўсяго свету. Спрацацця няма чаго. Іншае пытанне, што прынес Кастрычнік самой Расіі: новае жыццё альбо новую няволю? Тут пачынаюцца жорсткія спрэчкі. Некаму абсалютна зразумела: Кастрычнік — гэта зло. Іншыя раз'юшана сцвярджаюць, што Кастрычнік — дабро. Але горкія факты пацвярджаюць: рэвалюцыя вынішчыла лепшыя сілы грамадства — дваран, сялян, мастацкую і навуковую інтэлігенцыю, рэлігійных дзеячаў, рэзка знізіла маральнасць народа.

Ад вялікага да смешнага, як вядома, адзін крок. Ленін ненавідзеў інтэлігенцыю ва ўсіх яе іпастасях. А яна, нібы класічны раб, плаціла яму сабачай адданасцю: свой талент, дадзены ёй прыродай, лепшыя свае сілы "стваральнікі цудоўнага" аддалі ўвасабленню вобраза Ілліча і ягонай справе ў жывалісе і скульптуры, графіцы і мазаіцы. А некаторыя мастакі прысвечылі гэтай справе і ўсё сваё жыццё...

"Не ствары сабе куміра", — гаворыцца ў Бібліі. Стварылі.

Скажам, як "анісвалі" гэтую самую рэвалюцыю і яе лідараў нашы сучасныя мастакі-інтэлектуалы? Мы прадеманструем некалькі найбольш папулярных у свой час узораў твораў вы-

НЕ СТВОРИМ САБЕ КУМИРА...

Працэс выкавання рускага філосафа Георгія Федотава: "Людзі кастрычніка... у сваёй бязмежнай амаральнасці адчынілі шлюзы нізкім страстям... Ленін ненавідзеў інтэлігенцыю больш страшнай нянавісцю, чым капіталізм і манархію. Ён павінен быў шукаць сабе падтрымку сярод людзей напалову культурных, нават напалову пісьменных: сярод Зіноўевых і Сталіных..."

яўленчага мастацтва, напісаных у рамках "паглыблення" і "пашырэння" так званай гісторыка-рэвалюцыйнай тэмы. У нас няма і намёку на нейкі здэк, абвінавачванне майстроў пэндзля і раца ў "канфармізм" і да т.п., але што здарылася — тое здарылася. Мы верылі ва ўсё гэта: так нас выхоўвалі...

Б.К.

1. У. Стальмашонак. "Ленін на станцыі "Мінск".
2. П. Крахалёў. "На Марсавым полі".
3. С. Федарэнка. "Поле рэвалюцыі".
4. Л. Асядоўскі. "25-га, першы дзень".
5. М. Данцыг. "Ленінская "Іскра".
6. В. Шаранговіч. "Напярэдадні".
- Ілюстрацыя да паэмы У. Маякоўскага "Уладзімір Ілліч Ленін".
7. К. Касмачоў. Фрагмент карціны "Ленін у Разліве".
8. З. Азгур. "Ленін з дзяўчынкай".
9. А. Шыбнёў. "З Леніным".
10. В. Яўсееў. "І з'езд РСДРП".
11. М. Савіцкі. "Аднадушнасць".
12. М. Манасзон. "І з'езд РСДРП".

КУЛЬТУРА

ШТОТЫДНЁВАЯ ГРАМАДСКА-АСВЕТНІЦКАЯ ГАЗЕТА
Выдаецца з кастрычніка 1991 года

Заснавальнік — Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь

Галоўны рэдактар — Людміла КРУШЫНСКАЯ

Рэдакцыйная калегія:
Валентын АКУДОВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), Арсен ВАНІЦКІ, Андрэй ВАШКЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара — адказны сакратар), Валеры ГЕДРОЙЦ, Уладзімір ПЛЕП, Валентын ЕЛІЗАР'ЕЎ, Сяргей ЗАКОННІКАЎ, Вольга ПАТАВА (рэдактар аддзела), Ігар КЛОКАЎ (рэдактар аддзела), Анатоль КУДРАВЕЦ, Мікола КУПАВА, Алена ПІСЬМЯНKOVA (рэдактар аддзела), Міхай ПТАШУК, Алег ТРУСАЎ, Юрый ЦВЯКОЎ, Васіль ШАРАНГОВІЧ

Рэдакцыя:
Рэдактары аддзелаў — Міхась БАШУРА, Жанна ВАСАНСКАЯ, Барыс КРЭПАК
Спецкарэспандэнты: Зміцер ВІШНЁЎ, Сяргей МІНСКЕВІЧ
Загадчык аддзела фотайлюстрацый — Генадзь ЖЫНКОЎ
Мастацкі рэдактар — Наталля ОВАД
Карэктар — Мая КЛІМКОВІЧ

Рэгістрацыйнае пасведчанне № 418.

Адрас рэдакцыі:
220029, МІНСК (МЕНСК), вул. ЧЫЧЭРЫНА, 1.
Тэлефон: (017) 276-94-66

Рукапісы аб'ёмам больш за адзін аўтарскі аркуш не прымаюцца. Аўтарскія рукапісы не рэцензуюцца і не вяртаюцца. Меркаванні аўтара могуць не адпавядаць пункту гледжання рэдакцыі. Аўтары нясуць адказнасць за дакладнасць матэрыялаў.

© "Культура", 1997.
Фармат А3.
Індэкс 63875.
Агульны наклад 4091.

Падпісана ў свет 5.11.97. у 18.00.
Замова 6567

Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку".
220013, г. Мінск, пр. Ф. Скарыны, 79.

М. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.
Д. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.